

Lorens N.

Mir po Isusu Kristu

Tematska knjižica

br. **51**

..... SADRŽAJ

1. 'Evandjelje Mira'	2
1a 'Talent (ne)zakopan u zemlju'	24
1b 'Jednostavan praktičan recept za svakodnevni bez-stresan život'	28
2. 'Jel' imate mir?!'	34
3. 'Stopala obuvena spremnošću za Evandjelje mira'	40

'Riječ posla sinovima Izraelovim navješćujući im Evandjelje: mir po Isusu Kristu; On je Gospodar svijetu.'

Djela 10:36

Evandjelje Mira

'Mir vam ostavljam, mir vam Svoj dajem. Dajem vam ga, ali ne kao što svijet daje. Neka se ne uznemiruje vaše srce i neka se ne straši.'

Ivan 14:27

Prijatelji dragi, braćo i sestre u Kristu Isusu,

htio bi ovdje govoriti o nečemu što je najdublja potreba svakog ljudskog bića, nečemu što je toliko, toliko dragocjeno i od takve velike vrijednosti da je svaka pojedina duša u neprestanoj potrazi za time, da, govorit ću ovdje o MIRU duše koji se može pronaći JEDINO u našem Iskupitelju i Spasitelju, u našem Gospodu i voljenom Ocu, Isusu Kristu!

'(Sundar Singh): Mir srca je najveće čudo na ovom svijetu(, i također centralno čudo Kršćanstva, on je dokaz istine Evandjelja'); mi pronalazimo ovaj mir JEDINO u Kristu. On je stvorio naše srce za mir, prema tome, ono može otpočiniti jedino kada ga je pronašlo.'

Friedrich Heiler 'Evandjelje Sadhu Sundar Singha – 3:3'

Da, draga braćo i sestre, Isus Krist, Koji nas je kroz Njegovu žrtvu i smrt oslobodio (*vidi Tematske Knjižice br. 30, 31, 34 & 38*) od pradavnog grijeha otpadništva od Boga (*vidi Tematske Knjižice br. 15, 39 & 40*), je taj 'Naj-dragocjeniji Biser' kojeg svi 'trgovci' gorljivo traže (*Matej 13:45, 46*), a baš ovaj Mir naših duša u Njemu je ono što je predstavljeno sa 'blagom skrivenim na njivi' u istom poglavlju Mateja (*13:44*), i doista je blažen onaj koji je to 'blago' pronašao, koji je 'sve drugo rasprodao tako da njega može 'kupiti'!

Ali dok pišem ove redove ja nisam zabrinut za takve ljude, za takve rijetke duše koje su u posjedu ovog najdragocjenijeg blaga, ne moja draga braćo i sestre, ovdje sam više zabrinut za one među ljudima koji su manje sretni, za one koji i dalje venu u dubokoj i neprodirnoj tami njihovih grijeha, koji su i dalje okovani u Sotoninim teškim okovima, za sve one 'slijepe', 'gluhe', 'nijeme', 'hrome', 'pogrbljene' i 'opsjednute' ljude koji žive njihov život bez Isusa Krista, to jest, za koje je Njegova smrt bila uzaludna i koji su, poradi njihove nevjere, to jest, njihova 'kamenog srca' i 'tvrda vrata', nesposobni uživati sve milosti i dobrobiti tog većeg od najvećeg Čina Milosrđa. Prema tome, ja pišem ove redove za sve one potrebite 'siročiće' koji nikada u cijelom njihovom životu nisu uživali neizmjernu Ljubav i dobrotu njihova Oca, koji se nikada nisu igrali u Njegovom Prisustvu, niti su sjedili u Njegovu krilu i razgovarali sa Njime kao što istinsko dijete razgovara sa njegovim najvoljenijim Roditeljem (*Knjižica br. 41*).

(Sadhu Sundar Singh): 'Kršćani koji sebi ne prisvoje ovo predivno blago mira i radosti koje im je na dohvat su poput prosjaka o kojem je Sadhu čuo u Nepalju prije nekoliko godina. "Čovjek je bio prosjak dvadeset i jednu godinu. Njegova je ambicija bila postati bogatim čovjekom a ipak je umro siromašan. Nakon njegove smrti je bilo otkriveno kako se ispod mjesta gdje je sjedio i prosio dvadeset i jednu godinu nalazilo zakopano blago, koje je sadržavalo dragulje i druge vrijednosti koje su ranije pripadale kralju. Prosjak nije bio svjestan beskrajnih bogatstava nad kojima je sjedio. Isto tako ima puno Kršćana koji kroz život idu bez da uživaju mir i sreću koji su za njih dostupni u Kristu Isusu".'

B.H. Streeeter 'Sadhu – studija o misticizmu i praktičnoj religiji – 3'

*

'Nigdje nisam mogao pronaći tu duhovnu hranu za kojom sam gladovao, i u ovom stanju nespokoja sam ostao sve dok nisam pronašao Živućeg Krista.' Sadhu Sundar Singh 'Sa i bez Krista – V'

Ali dozvolite mi da najprije opišem moj vlastiti život s obzirom na ovu stvarnost, kakav je on bio ranije bez Isusa Krista, tj. prije nego sam Njega (upo)znao, prije nego sam Njega susreo, prije nego sam Ga prepoznao i prihvatio kao mojeg Iskupitelja i Spasitelja... prije nego je On postao moje SVE...

Kao i svi drugi prirodni ljudi, ja sam također osjećao onaj vrlo duboki nespokoj u svojoj duši... onu vrlo duboku čežnju za unutarnjim mirom i zadovoljenjem, za radošću i srećom i, kao i svi drugi ne-duhovni ljudi, tj. ljudi koji njihov život žive bez Isusa Krista, i koji su posljedično tome ne-iskupljeni (u svrhu potpunijeg razumijevanja ove misli, tj. zašto smo bez Njega mi ne-iskupljeni i zašto smo bez Njega mi i dalje u 'zatvoru' ili ne-spašeni, od najveće je važnosti naučiti o našem drevnom grijehu otpadništva od Boga i nadalje o razlogu i svrsi Božjeg utjelovljenja u Isusu Kristu + mi moramo također naučiti o istinskom značenju i svrsi našeg zemaljskog života; vidi Tematske Knjižice br. 15, 39 & 40, 'Praiskonski počeci Božjeg Stvaranja... Pad Lucifera i prvobitnih anđela... i Božji Plan Spasenja od vječnosti – 1-3'), pokušao sam zadovoljiti tu glad i tu žeđ moje duše izvanjskim sredstvima... pokušao sam ispuniti tu užasnu prazninu sa izvanjskim stvarima... i također sa nesavršenom i nečistom ljubavlju spram, i od, drugih ljudskih bića koja su bila još više prazna i još nesretnija nego sam to ja bio (= i kao posljedica toga, postao sam samo još više gladan i žedan... a moji su nespokojnost i nesretnost bivali sve snažniji).

Drugim riječima, tražio sam ga u svijetu, ne znajući kako se 'mir tamo ne može pronaći', nego jedino 'muka i žalost' (Ivan 16:33), tražio sam ga izvan mene, ne znajući da se ONO, to slavno KRALJEVSTVO BLAŽENSTVA I MIRA, može pronaći jedino UNUTRA U NAMA SAMIMA (Luka 17:20, 21).

'Ljudi, u njihovoj gluposti, koriste opijate ne samo da bi zaboravili na njihovu tugu i bijedu, već također da bi dobili prolazno uzbuđenje/poticanje i radost. Oni čak nemaju ni toliko razumijevanja da bi uočili u kojoj mjeri radost koja se pronalazi u Njemu Koji je stvorio sve stvari mora nadilaziti učinak prolaznih stimulansa i zadovoljstava zadobijenih uz njihovu pomoć, i kako također mora biti trajnija. Kada bi oni bar jednom mogli kušati istinsku radost punine Njegova Prisustva, oni nikad više ne bi tratili njihovo dragocjeno vrijeme u potrazi za umjetnim zadovoljstvima i prolaznim stvorenim stvarima.'

Sadhu Sundar Singh 'Sa i bez Krista – IV'

Dakle, u toj potrazi za MIROM, za ISTINSKOM RADOŠĆU I POČINKOM duše, probao sam svaki dostupni stimulans i opijat... najprije alkohol... onda marihuanu i hašiš... onda tablete ekstazija (ecstasy), MDMA prah i amfetamin (speed)... nakon toga kokain i također krek (crack) od njega napravljen... i konačno heroin...

Ali teško meni, ne samo da nisam uspio pronaći i ostvariti taj trajni mir i radost koje sam tražio, već štoviše, moj se nespokoj samo povećao... i povrh svega toga... počela me proganjati grižnja savjesti... što će reći, osjetio sam (*u svezi ovog 'nezadovoljstva' vidite molim vas na Stranici moje Proročke Škole, u sekciji kod Berthe Dudde br. 5766*) i u sebi iznutra spoznao, poradi tog 'glasa u mojoj glavi' (*u svezi 'glasa savjesti' vidite molim vas br. 1565, 6262, 6585 i 7698*), da je ono što činim pogrešno... da sam samog sebe ozljeđivao!

'Težnja je tijela smrt (= biti porobljen od strane našeg tijela, tj. služiti našim tjelesnima žudnjama i požudama), a težnja Duha život i mir... Jer ako po tijelu živite, umrijeti vam je, ako li pak Duhom usmrćujete tjelesna djela, živjet ćete.' Rimljanima 8:6, 13

Kada se sada osvrnem, ja znam kako su sami ti 'unutarnji osjećaji i poticaji', ti 'glasovi' bili u stvari 'nježni Glas' mojeg voljenog Oca, Isusa Krista (*'Vidjeti Božansku Providnost u leđa a ne u lice je vidjeti ju nakon što djeluje a ne prije; a vidjeti ju iz duhovnog stanja a ne iz prirodnog stanja je vidjeti ju iz neba a ne iz svijeta. Svi koji prime upliv sa neba i priznaju Božansku Providnost, a posebice oni koji su putem obnavljanja postali duhovni, kada vide događaje u izvjesnim prekrasnim serijama, vide Božansku Providnost, tako reći, iz jednog unutarnjeg spoznavanja i priznaju je.'* E.Swedenborg 'Božanska Providnost – 187'), Koji me, čak i onda, kada sam bio nevjernik i hultelj, pozivao k Sebi (*'Naime, kroz življenje sa Kristom i nakon što sam Ga doživio, naučio sam ovu tajnu, da prije nego sam ikad znao za Njega ili vjerovao u Njega kao u mojem Spasitelja, On je za mene neznan, bio radio u mojoj duši*

poput medicine koja djeluje u oku. Jer oko ne može vidjeti medicinu koja je u njemu koja pročišćava vid, premda osjeća njezino prisustvo.' Sadhu Sundar Singh 'Sa i bez Krista – V'), i upozoravao me da sa mojim načinom života činim veliku štetu mojoj duši (Doista, nitko od nas ne može, i neće biti u stanju, sebe ispričati kada bude stajao pred Kristovim Sudištem, govoreći kako on ili ona nije znao kako je ono što on/ona čini bilo pogrešno... svaki od nas, ja to zasigurno znam, je u tim trenucima upozoren i opomenut od strane našeg Nebeskog Oca kako je uzimanje bilo kakve droge, bilo kakvog opijata i stimulansa, nešto loše i zlo u očima Božjim = Otkrovenje 20:11-13; 2 Korinćanima 5:10 + Bertha Dudde 6236!).

*

Ali od kako je Isus Krist ušao u moj život... od kako sam Ga prihvatio kao Mojeg Spasitelja i Iskupitelja i od kako sam počeo živjeti moj život po Njegovom primjeru (Matej 16:24; 19:21) i u skladu sa Njegovom voljom (Ivan 13:34; 15:12, 17), što će reći, od kako svoj život živim u Njegovom naj-svetijem Prisustvu i u dnevnom općenju i zajedništvu sa Njime kroz moj život Ljubavi spram Njega i drugih ljudi (Ivan 14:21, 23), i kroz molitvu u Duhu i Istini (Ivan 4:21-24), ušao sam i sada sve dublje i dublje zalazim u to naj-poželjnije carstvo mira i radosti, tog unutarnjeg zadovoljenja, ispunjenja i spokoja... za kojima sam očajnički tragao od svojih najranijih godina!

Neću ovdje pretjerati ako kažem, a ja to kažem budući sam to u stanju reći poradi mojeg ranijeg života u grijehu (= meni je razlika itekako dobro poznata), da kada recimo uđem u Njegovu najintimnije Prisustvo tijekom tih tih trenutaka ili čak sati koje provedem u Molitvi, osjećam se tako ekstatično kao nikada prije dok sam koristio one 'ekstatičke' opijate poput MDMA-a ili tableta ekstazija (*a baš to je osjećaj kojeg ti ljudi traže, njihova je potreba ista, njihova je čežnja ista, što je drugačije je njihovo razumijevanje i mudrost, tj. sredstva kojima se koriste da bi ostvarili cilj, ili zadovoljili tu potrebu!* = što hoću reći ovime je da svaki ne-preporođeni i neprosvjetljeni čovjek, znači neduhovan ili prirodan čovjek, premda to još ne zna u svojem svjetovnom mraku i bunilu, cijelo vrijeme traži Isusa Krista!)... ili da budem još precizniji... taj je osjećaj puno dublji i snažniji nego išta što sam ikada doživio dok sam sebe stimulirao na umjetan način... i štoviše, on je trajan... tako reći neprestan... osnažujući a ne grozničav i iscrpljujući... a budući je 'legalan', ili 'u skladu sa Redom u i po kojim smo bili stvoreni', nema popratne 'griznje savjesti'... ili grizodušja... nema 'mračnih osjećaja' kako je čovjek 'loš' i kako 'čini nešto pogrešno'... već tome u kontrast... jedino radost ... ushićenje...

Ponekad su ti valovi sreće bili tako snažni da sam se bojao kako moje tijelo neće izdržati... ponekad je moja duša bila tako uznešena u Njegovu Prisustvo da se osjećala kao da je već napustila tijelo...

Jednom sam, tako reći, bio zavitan iz(van) sebe-samoga od strane nečeg što je izgledao kao silni vjor ... te (*mi se činilo da*) sam bio podignut sa zemlje i (*kako sam*) slobodno lebdio u zraku... tijekom čega sam bio izgubio bilo kakvu ideju o prostoru i vremenu (*ovo 'bez-težinsko' ili 'van-tjelesno' stanje je u svoj istini zanimljivo*)...

Na taj način sam doista naučio iz svog vlastitog iskustva što je naš Gospod mislio kada je rekao, **'ima još puno više stvari koje vam želim ukazati, ali ih vi još, u vašem sadašnjem stanju, ne bi mogli podnijeti'** (= Ivan 16:12)

*(Važno je ovdje napomenuti kako ova ekstatična stanja nisu od tako velike važnosti za naš duhovni napredak, niti za njima čovjek treba žudjeti i stremiti prije svega ostalog, naposljetku, ona su tako reći 'duhovna čulnost' **i ako samo za njima tragamo oni također mogu biti od velike štete za našu dušu**; ovdje sam ih spomenuo **JEDINO u svrhu poredbe** sa onim ne-prirodnim umjetno proizvedenim stanjima ushićenja!)*

Također... tijekom same te Unutarnje Molitve putem koje uđem u Njegovo Prisustvo... ja sam u posjedu takve unutarnje mirnoće, i spokoja, i najdubljeg mira u mojoj duši [*Nadalje, sve ovo je također popraćeno sa jasnoćom u umu, sa realizacijom, sa otkrovenjem Njegove mudrosti i također osjećajima Njegove Ljubavi, zatim sa osjećajem zaštićenosti s Njegove strane i još puno više senzacija slične vrste!*; ja vjerujem kako ovo 'stanje' ili 'stvarnost' korespondira na izvjestan način sa onim što je Pavle doživio i opisao u njegovim 2 Korinćanima 12:3, 4; **'Izrazi 'mir', 'radost', i 'sreća', koje Sadhu koristi kada na Engleskom govori o prirodi ovog iskustva, nisu, izvukli smo to od njega pitanjem, naumljeni izraziti tri različite vrste osjećaja. U obraćanjima na Tamilskom jeziku spomenuti su samo dvoje, mir i radost. Ono o čemu on govori je jedinstvena kretnja duše, koja se kombinira u neopisiv sklad i mirnoću, vrlo duboke i neuznemirjljive, koju on naziva 'Mir', i sjajnu puninu života i svjetla koju on naziva 'Radost', i koji njemu nisu jedino dokaz, već zbiljnost, osobnog sjedinjenja sa Kristom. Jedna posebice zanimljiva značajka ovog 'Mira' je da je on za njega stanje intelektualnog prosvjetljenja i sposobnost uvida u duhovne probleme. 'Da li bi ti, Sadhuji, rekao', pitali smo ga jednog dana, 'da je ovaj mir kojeg ti imaš isti kao onaj kojeg je Sv. Pavle opisao kako nadilazi svo razumijevanje?' 'Da', odgovorio je, 'to je mir koji ne samo da nadilazi svako razumijevanje (**Filipljanima 4:7**) već prosvjetljuje svo razumijevanje.'** B.H.Streeter 'Sadhu Sundar Singh –studija o misticizmu i praktičnoj religiji - 3'], kojeg ni jedan heroin nikada ne može proizvesti (= i opet, ništa drugo ne privlači ovisnike o heroinu nebo baš ovo stanje, tj. oni traže olakšanje od njihove boli, oni žele pobjeći od njihove trenutne situacije, oni traže mir i počinak za njihove patničke i ne-iskupljene duše! = njihova duša traži Isusa Krista!)... to je kao povratak u majčinu utrobu, u ono stanje potpune zaštićenosti, i sigurnosti... to je doista 'nebo (*to 'nebo', Sadhu tumači, nije ništa drugo nego 'svjesnost o prebivajućem-u-duši Kristu'*) na Zemlji';

'Ovaj natprirodni doživljaj 'neba na Zemlji' je utemeljen na molitvi, koja sama čovjeka dovodi u neposredno živo zajedništvo sa Nebeskim Gospodarem. 'Proporcionalno stvarnosti naše unutarnje molitve je naš doživljaj radosti i neba na Zemlji.' 'Kada su naše duše u zajedništvu/opće sa Bogom mi doživljavamo Stvarnost Njegova Prisustva, mi otkrivamo kako se nebo sastoji u uživanju savršenog mira.' 'Kada čekamo na Boga u mirnoći molitve, ne moramo čekati na drugi svijet, već na Zemlji smo dosegli nebo.' 'Kršćanin živi nebo već ovdje na Zemlji. Njegov se nebeski život sastoji od molitve, od neprestanog općenja sa Bogom u molitvi.' 'U molitvi mi smo ispunjeni sa Božjim životom i kušamo nebesko blaženstvo.' 'Vječni je život življen u molitvi i započinje ovdje ispod.' 'Kroz molitvu je ova Zemlja pretvorena u Božje nebo.' Za Sundar Singha cijela tajna i čudo Kršćanskog života se sastoji u činjenici da 'nebeski život' započinje na ovoj Zemlji, da vječno blaženstvo počinje u vremenu. 'To je tajna: da ovdje na Zemlji mi započinjemo živjeti u nebu, budući živimo sa našim Spasiteljem.' Za Sadhua, Kršćanstvo nije toliko religija koja se sastoji od obećanja neba, ili nade neba, radije u nebu kao sadašnjem vlasništvu. 'Sve druge religije nude buduće iskupljenje, ali Kršćanstvo kaže: Sada! Čovjek koji je zapisao ove riječi, 'Sada je prihvaćeno vrijeme, sada je dan spasenja', je to znao iz iskustva.'

Friedrich Heiler 'Evangelje Sadhu Sundar Singha – 3/5'

... to je ono najviše od svih nebesa o kojem u Knjizi Otkrovenja mi čitamo kako slijedi:

'On će otrti svaku suzu s njihovih očiju. Neće više biti... ni tuge, ni jauka, ni napora.'

('Novi Jeruzalem' ili 'Grad Božji' bi, duhovno gledano, bila 'izvjesna kvaliteta duše' ili 'uma', tj. 'naše ljubavi ili mudrosti' ili 'volje i razumijevanja/percepcije')

*

'(Sadhu Sundar Singh): To je prekrasan mir. Ja želim da bi vam mogao pokazati ovaj mir. To je nemoguće, budući ljudi ne mogu vidjeti ovaj prekrasan mir. Mi ne možemo ispričati drugima: nema riječi kojima se može izraziti taj mir, ali oni kojima su se njihove duhovne oči otvorile ga mogu razumjeti... Ja nemam riječi, čak ni u mojem jeziku, da bi izrazio taj prekrasan mir.'

B.H. Streeter 'The Sadhu – studija o misticizmu i praktičnoj religiji – 3'

Ja sam također shvatio kako se ovo unutarnje iskustvo, ovaj čudesan susret sa Isusom Kristom, ne može saopćiti putem riječi i u-istini opisati drugim ljudima. U

stvari, oni, budući im nedostaje doživljaja, su ga skloni dvojbiti i potpuno ga zaniijekati i na kraju čak dovoditi u pitanje vašu zdravu pamet (= *Bio sam obaviješten mnogo puta od strane jedne od mojih prijateljica, kako ljudi, koje je ona čula govoriti o meni, to jest o događajima u mojem životu i mojem stanju stvari, niječu kako nešto kao 'biti rastuće sve više i više sretan' ili 'neprestano radostan' uopće postoji; u Pismu se tako progresivno stanje opisuje: '... raste rastom Božjim' = Kološanima 2:19!*)

Prije nekoliko dana, dok sam obavljao nešto u svojoj banci, bio sam zapitan od strane zaposlenice za razlog moje sreće i radosti (*ovo je naravno nemoguće sakriti u današnjem svijetu među sadašnjim potresenim i duboko nesretnim čovječanstvom; drugim riječima, među tolikim mnoštvom namrgođenih i tužnih lica, skoro je nemoguće ne primjetiti bilo koga tko je sretan i nasmijan, čije oči sjaje, i čiji je ton glasa blag i nježan*), i kada sam joj dao objašnjenje, ona je rekla kako je ono što ja govorim nemoguće ostvariti u svijetu, osim za vrijeme onih vrlo, vrlo rijetkih i izuzetno kratkih trenutaka. A kada sam je uputio na onaj stih iz Otkrovenja 21:4 govoreći kako je to 'stanje' obećano svima onima koji će biti u, i pripadati Kristovoj istinskoj Crkvi, ona je rekla kako je tako nešto moguće jedino na nebu, ali ne ovdje na Zemlji!

(Sadhu Sundar Singh): 'Ovaj svijet je prepun tuge; naše tijelo je prebivalište bijede. Kako stvari tako stoje, mnogi se prepiru kako je sve dok smo mi u svijetu u posjedu ovog tijela nebeska radost nemoguća. Jednom sam na Himalajama rekao drugom putniku 'Ovdje se nalaze neki vrući izvori.' On je mislio kako sam lud te reče, 'Laž je reći da se na ovom hladnom mjestu gdje se čak i voda smrzava nalaze vrući izvori.' Uzeo sam ga i poveo te natjerao da umoči njegovu ruku u jedan izvor. Onda je on putem osobnog iskustva shvatio istinu onog što sam mu rekao. Zatim je pokušao ponuditi naučni razlog za tu činjenicu. Na isti način, jedino posredstvom osobnog doživljaja možemo znati kako mi čak u ovom svijetu prepunom tuge možemo imati nebesku radost."

B.H. Streeter 'The Sadhu – studija o misticizmu i praktičnoj religiji – 3'

Dakle, da li je to doista 'iluzija', ništa nego puka maštarija, ili ovo 'unutarnje nebesko iskustvo' ima svoju objektivnu stvarnost?! Sljedeće prekrasno slikovito objašnjenje bi trebalo biti dovoljno da se riješi ova dilema ☺!:

'U Njemačkoj me je vodeći psiholog zapitao u svezi mojeg duhovnog iskustva mira srca: 'Kakav dokaz imaš da su tvoj mir i zadovoljenje rezultat prisustva Svetog Duha, ili Živućeg Krista u tvom srcu, ili da nisu subjektivni, već da imaju objektivnu stvarnost?' Odgovorio sam: 'Postojanje gladi i žeđi u nama su dokaz kako pored njih postoji neka objektivna stvarnost poput hrane i vode, koja će ih zadovoljiti. Možeš li mi ukazati ijednog čovjeka na cijelom svijetu, koji bi, svojom maštom (ili

'zamišljajući') jedino, bio sposoban tijekom nekog značajnijeg vremena zasititi njegovu glad i žeđ? To je potpuno nemoguće. Moguće je da će on nekom auto-sugestijom biti u stanju stvoriti subjektivno mentalno stanje, u kojem ne osjeća glad tijekom kratkog vremena. Ali nije moguće da bi čovjek mogao, samo auto-sugestijom, postići za njegov cijeli život potpuno zadovoljenje duše i 'mir koji nadilazi svako razumijevanje' (Filipljanima 4:7). To može biti trajno postignuto jedino u Njemu, koji je stvorio ovu duhovnu glad i žeđ u nama. I, kada mi živimo u svjesnom sjedinjenju sa Njime, i od Njega zadobijemo ovo zadovoljenje srca, naše cijelo biće svjedoči kako smo konačno postigli/primili onu stvarnost za kojom mi tako strasno čeznemo.'

Sadhu Sundar Singh 'Sa i bez Krista – V'

I opet na drugom mjestu:

(Sadhu Sundar Singh): 'Prekrasan mir kojeg molitven čovjek osjeća tijekom molitve (!!!) nije plod njegove vlastite mašte ili njegovih vlastitih misli, nego je on rezultat Prisustva Božjega u njegovoj duši. Para koja se diže iz bare ne može sebe formirati u velike oblake i vratiti se na Zemlju kao kiša. Veliki oblaci mogu jedino biti sakupljeni iz golemog oceana, i kiša koja dolazi iz njih je ona koja osvježava i oživljava žednu zemlju. Mir ne dolazi iz našeg podsvjesnog života, nego iz beskonačnog oceana Ljubavi Boga, sa Kojim smo mi ujedinjeni u molitvi.'

'Razgovarao sam jednom sa vrlo učenim čovjekom, psihologom, koji me uvjeravao da je prekrasan mir kojeg sam doživio bio jednostavno proizvod moje vlastite mašte. Prije nego sam mu odgovorio ispričao sam mu priču o čovjeku koji je bio slijep od rođenja, i koji nije vjerovao u postojanje sunca. Jednog hladnog zimskog dana on je sjedio napolju na suncu, i onda su ga njegovi prijatelji zapitali: 'Kako se sada osjećaš?' On je odgovorio: 'Osjećam se jako toplo.' 'To je sunce koje te grije; i premda ga ne možeš vidjeti, možeš osjetiti njegove učinke.' 'Ne', on reče, 'to je nemoguće; ova toplina dolazi iz mojeg vlastitog tijela; ona je posljedica cirkulacije krvi. Vi me nikada nećete uvjeriti da vatrena kugla visi posred nebeskog svoda bez ikakvog potpornja koji ju podržava.' Dakle, rekao sam psihologu, 'Što misliš o slijepom čovjeku?' 'On je bio budala!', ovaj odgovori'. 'A ti si', rekoh mu, 'učena budala!' Ti kažeš kako je moj mir proizvod moje vlastite mašte, ALI JA SAM GA DOŽIVIO! "

Iz knjige Friedricha Heilera 'Evangelje Sadhu Sundar Singha – 3/3'

Dakle, premda je nemoguće u svoj punini i ljepoti opisati ovaj unutarnji doživljaj, i tako reći ga prenijeti drugim ljudima, doista je moguće, na izvjestan način, 'obavijestiti' naša bližnja ljudska bića o njemu kroz naše 'ponašanje i ophođenje', a to

je poradi činjenice da naš unutarnji čovjek ili naša duša, premda prekriven i ograničen od strane izvanjskog čovjeka ili našeg tijela dok živimo u svijetu, širi kroz i oko sebe svoju atmo-sferu koja, kako E.Swedenborg prekrasno objašnjava širom svog velikog Otkrovenja, vrši svoj utjecaj na one koji su oko nas, tj. koji se nalaze 'unutar' nje:

'Sfera je tako reći čovjekova slika projicirana izvan njega samoga, i u stvari je slika svega što se nalazi u njemu.'

E.Swedenborg 'Nebeske Tajne – 1505'

'Duhovna sfera koja postoji kod čovjeka ili duha je zračenje iz života koji pripada njegovim ljubavima, iz kojih se njegov karakter prepoznaje izdaleka.'

E.Swedenborg 'Nebeske Tajne – 6206'

Neka sljedeće priče iz mog vlastitog života posluže kao praktičan primjer onog što ovdje pokušavam reći.

Prva priča:

Jednom sam bio u posjeti jednoj prijateljici... čiji je u-to-vrijeme dečko bio ovisnik o heroinu! Dakle, bilo nas je troje u stanu tijekom recimo 7 dana. Ja sam znao za 'njegov' problem, ali u svezi njega nisam rekao ni jednu jedinu riječ... ponašao sam se tako reći 'normalno', baveći se svojim vlastitim 'poslom' ☺...

Onda jedne večeri, dok sam pripremao večeru za nas troje (*nas dvoje smo bili sami kod kuće, a ona je tada još bila na poslu*) on, koji je u tom trenutku bio u drugoj sobi i gledao televiziju, mi je iznenada prišao i rekao: **'Ja mogu osjetiti tvoj spokoj, mogu vidjeti kako uživaš veliki mir u duši, kojeg ja, sam, jednostavno ne mogu pronaći!'** I jedino nakon toga, nakon ovog 'poziva upomoć', sam ja bio sposoban uručiti moju propovijed i objasniti mu gdje se ovaj mir može pronaći i što on treba napraviti da bi taj mir postao njegovo trajno vlasništvo (*= u praksi uvijek djeluje na isti način kao i ovdje; govorio ili 'šutio' u sobi, ta sfera se širi i djeluje te ostvaruje učinak na ljude u blizini = a kako je to jedno SVJESNO djelovanje, to je onda također i jedna vrsta molitve!*).

'Ipak, ono što riječi ne mogu izraziti može biti otkriveno kroz ponašanje i ophođenje. Lice Sadhu Singha je živa propovijed o spokoju kojeg on nosi u svome srcu. Soderblom (jedan Švedski biskup) kaže: 'On zrači mir i radost. Jedan koji je sa njime provodio jako puno vremena ga opisuje kao utjelovljenje mira, nježnosti i blagosti.' Gospođa Parker kaže: **'Ono što je toliko začuđujuće kod Sadhua je sasvim posebna radost koju čovjek može vidjeti na njegovu licu – ni jedna slika ne može dati ideju o ljepoti njegova**

osmijeha.' Bila je to ta postojana, spokojna radost koja je posebice dojmila Sundarova oca, koji ga je jednom poznao kao nemirnog, nesretnog mladića. U 1920 je on rekao svome sinu: *'Promatrao sam tvoj život i poređivao ga sa godinama koje si proveo kod kuće. Kod kuće nikada nisi bio sretan, ali sada, unatoč svim tvojim mnogim žalostima ja te nikada nisam vidio nesretnoga. Zašto je to tako?' Sundar je odgovorio: 'To nije poradi ikakvog dobra u meni, nego mi se to dogodilo pošto sam pronašao mir u Živom Kristu, Kojeg sam prethodno mrzio.'*

Friedrich Heiler 'Evandjelje Sadhu Sundar Singha – 3/3'

Druga priča:

Jednom sam posjetio jednu gospođu i njezina muža koji žive u Danskoj. To je bila moja prva posjeta tim ljudima koje sam susreo na ulici dok sam živio na Kanarskim Otcima. E sad, važno je imati na umu kako je ovdje bilo riječ o dvoje ateista, svjetovnih ljudi tako reći, od kojih je jedno, ona, bilo duboko nesretno, ne-spokojno i ispaćeno biće. Također, ja sam bio prva osoba koja je ikada došla u njihov stan da bi sa njima živjela jedno vrijeme, a oni su tada bili u njihovim šezdesetima (*ona*) i sedamdesetima (*on*)!

Što slijedi bi bio njezin kratak izvještaj o onome što se dogodilo onda, kada sam ušao u njihov stan (*Ja također vjerujem kako je važno znati kako su njih obadvoje u to vrijeme bili nesposobni pričati Engleski, ili još preciznije, on nije govorio apsolutno ništa a ona je tada znala jako, jako malo!* 😊):

'Moj je život bio poprilično težak budući se kroz cijeli svoj život nisam osjećala voljenom. Kada si ti došao u našu kuću ja sam po prvi puta osjetila mir i spokojnost u mojem životu kao nikada do tada.'

Baš ta osoba je tako bila afektirana sa mirom Isusa Krista kojeg sam donio u njihovu kuću (= *Luka 10:5, 6*), da je ubrzo nakon toga postala istinski vjernik, tj. ona je prihvatila Isusa Krista kao njezinog Spasitelja, i zavoljela Ga kao njezina Nebeskog Oca, i sada, nakon nekih 5 godina, ona živi u takvom neprestanom zajedništvu/općenju sa Njime kroz molitvu da je njezin život doista postao nebeski, posebice kada se usporedi sa njezinim ranijim iskustvima:

'...Imam potpuno novi život sa Bogom Ocem, to je tako lijepo. Nisam nikada mislila kako ću u svom životu biti vjernik, ali to mi je pružilo toliko puno u mojem svakodnevnom životu da sada nikada neću odustati. Nadam se da me razumiješ, to je najbolje što sam za sebe napravila i sretna sam...'

'...Sretna sam... I u sebi osjećam spokoj...'

'...Sigurna sam kako je naš Nebeski Otac bio sa mnom, osjećala sam takav unutarnji mir u svojem tijelu onda da sam Mu zahvaljivala svakoga dana i molila molitvu... Ja se cijelo vrijeme osjećam doista sretnom... kako to nisam bila jako dugo... '

'Nisam se nikada bolje osjećala u mojem životu uz tako jedan dug period gdje sam bila toliko sretna kao sada, svaki dan je radost kada se ustanem u novi i predivan dan sa jako toplim i snažnim osjećajem za sve što se dogodilo meni i oko mene. Svaki dan je tako divan i čudesan, prema tome, za svu radost i jupiiiiiii ja zahvaljujem našem ljubljenom Ocu u mojim molitvama i nikada ne bi bila mogla vjerovati da ću biti tako sretna u mojim starim danima, sa svim mirom u srcu kako sada živim u drugačijem svijetu, bez straha od mnogih stvari i smrti... koje li radosti?!'

(Ima naravno još puno, puno više njezinih izjava ovog karaktera, ali vjerujem da će ove iznad biti dovoljne ☺)

Ovo je u svoj istini bila čudesna promjena, i bilo je to baš kroz ovu situaciju da sam naučio o duhovnoj stvarnosti o kojoj čitamo u Evanđelju po Luki 10:5, 6, to jest 'moj-premda-ne-moj-mir-već-Njegov je počinuo na njoj!' ☺

Treća priča (izvadak iz učenja 'Mir kući ovoj'):

'U koju god kuću uđete, najprije recite: 'Mir budi kući ovoj!' Bude li tamo sin (Hr. Biblija daje 'prijatelj', no to je skroz krivi prijevod) mira, počinut će na njoj mir vaš. Ako li ne, vratit će se opet k vama.'

Luka 10:5-6

Draga S., dobro jutro, kako si?! ☺

Prošle noći, tijekom šetnje nakon večere *(koja se sastojala od domaćeg kruha kojeg sam ispekao, kozjeg sira sa malo meda od lipe, i suhih smokava)*, vodio sam unutarnji razgovor sa tobom... koji je bio prilično živ... i to je za mene, kao i obično, bio znak da 'zapišem na papir' one 'misli' koje sam tada 'primao'...

Imao sam posjetu jučer, jedan moj dragi prijatelj je došao provesti popodne sa mnom...

Vrijeme je kod nas i dalje vrlo lijepo... tako da smo, nakon što sam u svom novom sokovniku napravio svježije iscijeđeni sok od jabuka, odmah izašli napolje... te smo

hodali šumom... razgovarali... i ponekad se, kad nam je to situacija dopuštala, sunčali...

Ovog sam dečka sreo recimo prije nekih dvije godine, bio je prisutan te fasciniran dok sam propovijedao nešto u svezi iscjeljenja... našim zajedničkim prijateljima... kasnije... njegova je majka bila čudesno izliječena kroz moju asistenciju i 'doktorske' savjete... od njezinog teškog srčanog oboljenja... što tijekom mnogih godina nijedan doktor nije mogao ostvariti... niti četiri operacije... niti bilo koja alternativna metoda liječenja...

Ali od tog vremena, njegove su vlastite riječi, 'ona ne samo da se osjeća bolje, nego je potpuno izliječena, ona čak više ni ne posjećuje doktore'... a mi ovdje govorimo o ženi koja je pola njezinog života živjela na rubu smrti...

Od tog smo trenutka postali prijatelji... premda je glavni razlog za ovo bila njegova vlastita (po)veza(nost) sa mnom... njegov tako reći religiozan stav... drugim riječima, on je bio doista 'gladan' i 'žedan' kada sam ga sreo, i 'pravilna hrana i piće' su mu bili dostavljeni posredstvom mene... što je imalo snažan učinak na njegovu dušu...

Od prvog trenutka kada smo govorili on je tako reći 'osjetio' prisustvo Krista u meni (njegove vlastite riječi)... i običavao bi reći... **'Samo biti u tvojoj blizini čini da se osjećam kao da sam na nebu... sve drugo jednostavno nestane!'**

On je dakle prihvatio ISTINSKOG Isusa Krista... i tako postao pravim Kršćaninom...

*

Ovo ljeto me nazvao nakon par mjeseci 'tišine' (inače smo se dosta redovito čuli)... govoreći kako je u međuvremenu bio 'loše', i kako je prolazio i prolazi kroz najgori period u njegovom životu... također, da je podbacio u njegovom odnosu sa Bogom... sve ovo je rekao nekako pokajnički...

Opet sam ga naravno toplo 'prigrlio'... i dva tjedna nakon toga, pristigao sam ovdje, u Zagreb... i onda mi je on najprije ispričao priču o svojoj najboljoj prijateljici, koja je također i moja prijateljica... koja je iznenada, kao da se nikada u životu nisu poznavali, a bili su godinama izuzetno bliski, poput brata i sestre, samo prekinula njihov odnos, čak mu se više nije ni telefonom javljala ...

Ovo je za njega bio težak udarac... jer on to uopće nije mogao razumjeti...

Druga stvar... njegova mama, kojoj je izuzetno privržen... koju brižno ljubi... sada ima drugi problem, naime, njezina kičma je oštećena, i posljedično tome jedan ili više

kralježnjaka pritišću neke živce u njezinoj kičmi... tako da je većinu vremena u velikoj boli... i ponekad tjednima ne može ustati iz kreveta...

Dovoljno je reći kako ga ovo 'izjeda'... ili da je on izuzetno nesretan zbog toga... ali bi bilo čak točnije reći kako 'nije u stanju nositi se sa situacijom', što ga stavlja u bijednu situaciju većinu vremena!

Treća stvar... njegov gazda, na poslu... koji mu je obećao mnoge stvari kada je prekinuo njegov stari posao, sada ne isplaćuje njegovu plaću... a on radi jako puno... da ne kažem 'od jutra do sutra'... i toliko je nesretan sa svojim poslom da je izgubio sav njegov životni entuzijazam poradi tog dnevnog napora (*da ne spominjemo kako taj gazda nije ispunio ni jedno od obećanja koje mu je dao da bi ga 'namamio' da pređe raditi kod njega*)... to jest šest dana tjedno on neprestano negdje vozi i u principu nema odmora ...

Da ne spominjem kako ima kredit za otplaćivati... što znači, ako ovaj mjesec on također ne bi primio njegovu plaću, bio bi u velikoj nevolji...

Povrh svega... prije dva tri dana, dok je vozio u jedan drugi grad, dolje na našoj obali, netko je na autoputu vozio na njegovoj strani ceste iz suprotnog pravca, i njih dvoje, koliko ih je tada bilo u automobilu, su čudesno izbjegli smrt budući je on, izbjegavajući direktni sudar, sa svojim automobilom malo već udario u zid ...

Da ne spominjem kako je bio i još je i sada bolestan (*temperatura, gripa i slične stvari*) bar pola vremena... također, da je imao malu nesreću sa njegovim motorom ovog ljeta što je kao posljedicu ostavilo loše zaliječen prst... što ga naravno uznemirava!!

Sa njime u ovakvom 'ništa-mi-ne-ide-u-životu' stanju sam se 'bavio' draga S. ... mada još treba reći kako tijekom mogeg ostanka ovdje mi nismo proveli više nego recimo 5-6 sati dnevno... budući on nikada nije imao dovoljno vremena... kada bi me čuo 'propovijedati o Kristu i Njegovu Evanđelju', tijekom čega je također mogao osjetiti Njegovo Prisustvo kako **zrači oko mene'**...

'Izvanjska svjetlosna-sfera sunca, u kojoj su ova Zemlja, mjesec, i mnoštvo drugih nebeskih tijela smješteni je, tako reći, izvanjska životna-sfera sunca, kroz koju sve što je unutar njezina područja biva probuđeno do izvjesnog života prirode. To je zašto sve mora, više ili manje, udovoljiti sunčevom redu. Sunce je, prema tome, zakonodavac i gospodar nad svim drugim nebeskim tijelima unutar njegovog područja zračenja svjetla. Zasigurno, ne može se reći za sunce kako ono misli i želi; ali njegovo svjetlo je međutim velika misao, a toplina svjetla je sasvim čvrsta volja, ne od sunca, nego što zrači od Mene, i postaje

učinkovita kroz organsku prirodu sunčevog tijela. Što je bliže nebesko tijelo suncu, to ono mora više aktivno percipirati i unutar sebe odlučiti životno-učinkovitu silu izvanjske sfere sunca, i udovoljiti sa svime što svjetlo i toplina sunca žele proizvesti u ili na njemu.

Kao što sunce čini predivne stvari jedino kroz svoju izvanjsku životnu-sferu na ovim nebeskim tijelima, to također važi za neiskvarenu i, na njezin izvorni način, usavršenu dušu, koja je puna života, puna Ljubavi, puna vjere, i puna čvrste volje! Takva je duša potpuno svjetlo i toplina, i zrači na veliku udaljenost, koja radijacija formira prema tome moćnu izvanjsku životnu-sferu. Otud, u izvanjskoj životnoj-sferi sunca, Moja volja sebe izražava kao obilato puno i prekrasno učinkovita, ni jedna joj se sila ne može oduprijeti. Na isti način, volja savršene, neiskvarene duše sebe izražava u izvanjskoj životnoj sferi kao prekrasno učinkovita, budući je Moj red također Moja volja.' Od Isusa Krista, Koji je utjelovljeni Jehova Stvoritelj, Jedini Bog i naš Vječni Otac, a putem Unutarnje Rijечи, primio Njegov sluga, prorok Jakob Lorber, i zapisao u 'Veliko Ivanovo Evanđelje – 4/215'

Jučer je taj isti mladi čovjek (*32 godine star*) došao k meni... prikazujući veliku promjenu u njegovu držanju, na njegovu licu i prije svega u njegovoj cjelokupnoj sferi života... on se meni doista činio potpuno promjenjen... mogao sam također osjetiti razliku!!

Rekao je, kako je nakon naših 'razgovora' i 'poduka koje je primio od mene', također 'od kako se u mojem prisustvu hranio iz moje vlastite životne sfere', njegova duša ušla u takav mir da apsolutno ništa što se sada događa u njegovu životu, a sve iznad spomenute stvari se **I DALJE** DOGAĐAJU U NJEGOVU ŽIVOTU, njega više ne uznemirava... dodajući kako je u njegovoj duši on u SAVRŠENOM MIRU U GOSPODU ISUSU KRISTU!!!

(On je tome nadodao kako su moji 'prepuštiti-Isusu-Kristu-svu-brigu-u-svjesnosti-kako-On-sve-vodi-u-našem-životu-savjeti' bili također više nego istiniti, premda su u vrijeme kada ih je primao bili ponešto 'teški' za prihvaćanje! ☺ Ivan 6:6o)

Četvrta priča (također zvadak iz učenja 'Mir kući ovoj'):

Moja je gazdarica, svo vrijeme od kako sam je upoznao (*od mog pristignuća ovdje je prošlo 3 tjedna*), bila nesretna osoba, mislim **stvarno nesretna, i nespokojna...**

Obadvoje njezinih roditelja je nedavno umrlo... nakon duge i bolne bolesti tijekom koje im je ona posluživala u njezinoj kući... to je naravno na njezinoj duši ostavilo neke svježije ožiljke...

Zatim, njezin je muž bio alkoholičar... u stvari, i dalje ima taj problem, kako sam razumio, ali u manjoj mjeri... budući je i on sada već bolestan, što znači, ona se mora brinuti o cijelom njihovom imanju, koje je poprilično veliko, skoro sama...

Zatim, njezin sin, jedina, je upravo izašao iz nesretnog braka sa ženom koja navodno ima šizofreniju... ne postoje prikladne riječi kojima bi se objasnilo na koji način je ona u boli poradi toga i njegova 'povratka u roditeljsku kuću'...

Također, njegova kćer, njezina jedina unuka, već ima izvjesnih problema sa svojim umom... a roditelji njegove bivše žene, posebice majka (*svekrva*), su, kako sama kaže, 'jako zločesti i abnormalni ljudi'... koji su joj/im napravili mnoge nevaljale stvari...

Povrh svega, njezin je sin sada također postao alkoholičar... njegov je privatni posao išao jako loše tako da su oni ovog ljeta također izgubili njihovu vikendicu na Hrvatskom moru (= *prodali su je kako bi mogli podmiriti njegove dugove*)... a ta je kuća bila njezina velika ljubav... također njezino 'pribježište i utočište'... nešto gdje se nadala provesti svoju starost...

I kao šlag na kraju... ona čak sumnja da se on drogira... poradi njegova 'čudna' ponašanja... njegova izgleda i gubitka kilograma...

U ovom sam je stanju ja pronašao...

*

U ova tri tjedna smo mi proveli zajedno izvjesno vrijeme... recimo nekoliko večeri... dva-tri sata svaki puta ... pri čemu sam uočio kako je osjetljiva... ali također kako je dobre duše... i što je najvažnije... religiozna u svom srcu...

Moje prisustvo, i moje riječi su od početka na nju imale snažan utjecaj... ubrzo, tijekom našeg 'vremena', ona bi bila potpuno promijenjena iz njezina 'normalnog' nesretnog i nespokojnog stanja u nešto što se jedino može opisati kao 'nebeska radost i mir u Prisustvu Isusa Krista' (*promjene na licu od trenutka kada bi ušao kod nje u kuću, pa recimo na kraju večeri, koje su pak odraz promjena unutarne stanja duše, jednostavno nadilaze opis!*) Kojeg Sam ja doveo sa mnom svaki puta kada bi razgovarali a ja joj propovijedao...

U međuvremenu je ona, prateći 'moje' savjete i učenje, započela moliti Isusu Kristu kao njezinom Jedinom Bogu i Nebeskom Ocu (Ivan 14:8, 9; Izaija 9:6) (a ne nevidljivom Bogu Ocu kao drugome od Isusa Krista što je do tada činila!)... i prihvatila je moje savjete u svezi njezina svakodnevnog života kada je Njegova volja predmet raspravljanja...

E sad, prije dva dana mi je rekla kada sam je posjetio u njezinoj kući: **'Lorens, od kako si mi dao onaj kruh (ispekao sam kruh, 5 štruca, toga dana i dao joj jednoga, i bila je oduševljena njime, govoreći kako je to najbolji kruh kojeg je ikada probala!! 😊), nešto mi se dogodilo, ja sam promijenjena... čini se kako se sve raspada oko mene... ali u mojem srcu ja osjećam takav predivan mir da me apsolutno ništa iz vani ne može uznemiriti!'**

Možeš li to zamisliti 😊?!!

Doista šteta da ti ove moje pisane riječi ne mogu prikazati na koji je način ova 65-godišnja žena promijenjena... ali njezino je stanje bilo i jeste promijenjeno na takav način da to ja jedino mogu opisati kao 'prijelaz iz pakla u raj', eto kako je velika njezina promjena!

Objasnio sam joj te noći kako taj 'mir' ne dolazi sa, niti se nalazi u mojem kruhu, iako to nije bilo prvi puta da 'hrana' koju sam umijesio ima takav učinak na ljude 😊... već sa Prisustvom Isusa Krista u njezinom srcu... kroz njezine ISPRAVNE molitve = ispravnu vjeru u Njega i pravilnu komunikaciju sa Njime... također sa ispravnim stavom spram Njegove volje u njezinu svakodnevnom životu... također kroz NJEGOVE RIJEČI koje je On postavio u moja usta kada sam govorio sa njom (*Matej 10:19, 20; zanimljivo je primjetiti kako sam na ovu misiju sa sobom ponio kao moj 'radni priručnik' malu kompilaciju koju sam sastavio za vlastitu upotrebu čiji je sadržaj ovo 10 poglavlje Mateja nanovo prevedeno sa izvornog Grčkog od strane velikog Pastora Swedenborgove varijante Kršćanstva, pokojnog J.Clowes'a, i poglavlje 365 iz Swedenborgova 'Ivanova Otkrovenja Objasnjeno'...* i ova je kompilacija sa mnom većinu vremena poradi 'problema mira' kojeg sada raspravljamo i o kojem čitamo u stihovima 12 & 13!!!; pročitaj molim te to poglavlje kod Swedenborga na www.theheavenlydoctrines.org budući su moje molitve bile usmjerene u ovom pravcu i ove dvije priče su njihovo uslišenje!; ovo poglavlje je također od ogromne važnosti zbog nekih drugih stvari u odnosu na Riječ Božju, naše razumijevanje Nje, i sjedinjenje sa Gospodom Isusom Kristom Njezinim posredstvom!!)... i naravno iz moje okružujuće sfere iz koje se njezina 'žedna' i 'gladna' duša (= ispražnjena baterija) hranila (= bila napunjena) kada sam bio u njezinom prisustvu...

Također, moje su molitve bile odgovorene... i molitve druge osobe koja je, kada je čula o njezinoj situaciji, na njezinu vlastitu inicijativu započela moliti za nju (*govoreći o*

toj 'drugoj' osobi, što je također nešto što je trenutno prilično 'aktualno'... to je također bila jedna 'čudesna' intervencija našeg Gospoda i Nebeskog Oca Isusa Krista kojoj sam posvjedočio, naime, kada sam je sreo, a sreli smo se na ulici tijekom mog boravka na Kanarskim Otocima, ta je tada 58-godišnja žena bila ateista, i krajnje mizerna... te nesretna i bolesna u njezinoj duši; puno je plakala, no potihlo u njezinoj duši, budući ju nitko oko nje nije mogao razumjeti; sada, nakon nekoliko naših 'susreta u živo', ona je postala Kršćankom, istinskim vjernikom, te sada ima toliko ljubavi da se samoinicijativno zauzima za drugog čovjeka! Ona je započela moliti za moju gazdaricu sama, bez da sam ja išta rekao ili zatražio od nje, budući ona može doista osjetiti na koji način je Isus Krist promjenio njezin vlastiti život; što sljedi su neki odlomci iz njezinih posljednjih nekoliko pisama koje sam primio tijekom mog boravka ovdje: **'Najprije, želim ti izraziti hvala zbog tvogjeg uvijek divnog pisma. Toliko mi puno daje to što želiš pisati, i pomaže mi jako puno, ali mogu ti reći kako nisam bila nikada više sretna u mojem životu zahvaljujući tebi, mojem dragom 'unuku'... tek sada mogu doista osjetiti koliko sam samo slobodna i sretna... nadam se da razumiješ... ali dragi Lorens ja i dalje osjećam kako imamo toliko puno toga za pričati sada kada imam potpuno novi život sa Bogom Ocem... što je tako lijepo, nisam nikada mislila kako ću u mom životu biti vjernica, ali to mi je dalo toliko puno u mojem svakodnevnom životu sada da od toga neću nikada više odustati... nadam se da me razumiješ... to je najbolja stvar koju sam napravila za sebe i sretna sam.. Osjećam se ponovno sretna premda je tako mračno Ja uzmem moje specijalno svjetlo i pomaže mi jako puno... tako da više nisam tužna, i tražiti Isusa Krista da mi pomogne me čini sretnom i pomaže mi!; ona je inače iz Danske i njezin Engleski nije dobar, ali siguran sam da ćeš razumjeti smisao ovih njezinih riječi!!! ☺!**

Sa mirnim i anđeoskim izrazom na njezinu licu, i u njezinim očima, ona me slušala u trajanju od dva-tri sata... tumačeći mi njezinim jednostavnim jezikom kako se osjeća 'nikad bolje u cijelom životu, kao na nebu'...

... nazivajući me 'Moj Isuse!'...

A pričam o osobi koja mi je do nedavno govorila da se 'osjeća nikad gore u cijelom njezinom životu!'

Doista me dojmilo/ganula ova situacija, draga moja S., i ta njezina promjena... budući sam osjećao kao da se nalazim sred nekog čuda (= *čuda Isusa Krista o kojima čitam i meditiram svakodnevno*)... je na mene također imala tako snažan učinak...

Nakon što sam je napustio uz poljubac i blagoslov... došao sam u svoju malu kućicu... koja je na istom posjedu ali nešto iznad na malom brežuljku... i otvorio novu knjigu koju sam skinuo sa interneta ovog jutra... i u njoj sam po prvi puta pročitao sljedeće riječi (iz B.H. Streeter-ove knjige **'Sadhu Sundar Singh – Studija u misticizmu i praktičnoj religiji – III/MISTIKOV MIR'**):

MIR BOŽJI

Provesti samo sat vremena sa Sundar Singhom znači primiti nezaboravan utisak spokoja i radosti. 'Mir Božji' sjaji na njegovom licu i čini se da se samo njegovim prisustvom (!!!) on širi uokolo. Za njega Nebo je već počelo na Zemlji; i on bi želio da je tako i za druge. Bilo je to, vjeruje, o ovom doživljaju da je Sv. Pavle govorio (Efežanima 2:6), 'On nas zajedno sa Njime posjedne na nebesima, u Kristu Isusu.' Postojanje ovog Mira, ovog 'Neba na Zemlji', i mogućnosti njegova ostvarivanja, su za Sadhua suština Kršćanske poruke. I potencijalno je to Evanđelje za sve ljude. Rečenica od Gospođice Evelyn Underhill bi precizno izrazila ovaj stav: 'Bez da smo zemljopisci možemo ući u duh krajolika, i bez da smo filozofi ili teolozi mi možemo ući u Nebo, ako se zaputimo u ispravnom smjeru (!!!); jer Nebo je Temperament/Narav, najjednostavnije shvaćen kao svjesnost o prebivajućem-uduši Kristu (!!!).'

Ovaj ga je mir zaposjednuo od trenutka njegovog obraćenja. 'Kad sam bio obraćen pomoću vizije o Kristu sila poput elektriciteta je ušla u moju dušu i zaposjednula ju.' On je prirodno očekivao kako će pronaći druge Kršćane da uživaju ovaj Mir, i ne samo to nego da će biti transformirani od strane njegovog utjecaja. Njegova očekivanja nisu bila ispunjena. 'Da li si bio razočaran sa Kršćanima?' 'Da', rekao je Sadhu, 'bio sam na početku. Mislilo sam kako oni moraju biti predivni ako su posjedovali tako prekrasan mir.' Ali davno sam već otkrio kako Kršćani baš kao i drugi moraju naučiti ovu tajnu. To je predivan mir. Htio bi da vam mogu ukazati ovaj mir. To je nemoguće, budući ljudi ne mogu vidjeti ovaj predivan mir. Mi ne možemo reći drugima: ne postoje riječi kojima bi se mogao izraziti taj mir, ali oni čije su duhovne oči bile otvorene ga mogu razumjeti.'

Manjkavost njegovog poznavanja Engleskog jezika, o kojem on često govori, ovdje nije poteškoća. 'Ja nemam riječi, čak ni na mojem vlastitom jeziku, da bi izrazio taj prekrasan mir.' 'To nije vrsta stvari koju možete ukazati drugima; to je skriveni mir.' Sadhu neprestano naglašava koliko su samo različiti mir i radost o kojima govori od uživanja bogatstava i obiteljskog doma u njegovim ranijim danima. 'Raskoš kod kuće mi nije mogla dati taj mir.' 'Moja duša je poput oceana. Na površini ima mnogo valova i oluja, ali duboko dolje vlada nepomućena mirnoća.' Kada on vidi grijeh i patnju ljudi on je vrlo uznemiren, ali u dubini njegove prirode Mir i dalje ostaje.'

Tijekom njegovih ranih godina kao Kršćanin on je bio zatečen/zapanjen neobičnim karakterom ovog Mira da je mislio kako bi on mogao biti, da citiramo njegov vlastiti donekle nejasan izraz, 'neka skrivena sila njegova života', čime je mislio, bez sumnje, na neku neotkrivenu fiziološku ili psihološku individualnu karakteristiku u njegovoj konstituciji; ili, opet, da bi to na neki neobjašnjivi način mogao biti učinak samo-

hipnoze. Jedan rezultat, kako smo vidjeli, velikog Posta je bio raščistiti ove sumnje i uvjeriti kako je to bio Mir nebeskog porijekla. Ali ovaj Mir je stvar koju je, premda je teško objašnjiv, moguće postići (!!!).

'Ovaj je svijet pun tuge; naše je tijelo prebivalište bijede. Kako stvari tako stoje, mnogi se parbe kako je za nas sve dok smo na ovom svijetu i u posjedu ovog tijela nebeska radost nemoguća. Jednom na Himalajama sam rekao drugom putniku. 'Ovdje su neki topli izvori.' On je mislio kako sam lud i rekao je, 'Laž je reći kako se na ovom hladnom mjestu gdje se čak voda smrzava nalaze topli izvori.' Uzeo sam ga za ruku i poveo ga i natjerao da umoči svoju ruku u jedan izvor. Onda je on posredstvom osobnog iskustva shvatio istinu onog što sam rekao. Onda je pokušao ponuditi naučni razlog za činjenicu. Na isti način, jedino posredstvom osobnog doživljaja mi možemo znati da čak i u ovom svijetu punom tuge mi možemo uživati nebesku radost.'

Sreo sam u Tibetu čovjeka koji je bio predivan čovjek. Ukazao mi je njegove ožiljke kada je skinuo svoju odjeću. On je rekao kako je bio toliko sretan biti proganjan poradi Krista; i rekao mi je priču o njegovom obraćenju. 'Kada sam po prvi puta vidio ubijenog mučenika', rekao je, 'potaknulo me razmišljati o ovim duhovnim stvarima. On je bio mučen do smrti tako što je bio izložen suncu zašiven za mokru kožu tibetanskog goveda (= *jaka*), i kako sam ga vidio promislio sam, 'Koja je to stvar u njegovu životu koja ga čini toliko sretnim?' Lama je rekao, 'Mora biti zao duh u njemu.' 'Ako zao duh može dati takvu predivnu stvar', reko, 'molim se Bogu da mi da tog istog zlog duha.' To me nagnalo razmišljati o tome svemu, i postao sam Kršćaninom. Ime mučenika je bilo Kartar Singh. On je prikazao tako prekrasan mir i radost sred mučenja da su njegovi mučitelji izrezali njegovo srce da bi pronašli točnu prirodu tog mira, ali pronašli su jedino komad mesa.'

Kršćani koji sebi ne prisvoje ovo predivno blago mira i radosti koje je njima na dohvat su poput prosjaka kojeg je Sadhu čuo u Nepalju prije nekoliko godina. 'Čovjek je bio prosjak dvadeset i jednu godinu. Njegova je ambicija bila postati bogat čovjek a ipak on je umro siromašan. Nakon njegove smrti bilo je otkriveno kako se ispod mjesta gdje je sjedio i prosio dvadeset i jednu godinu nalazilo zakopano blago, koje je sadržavalo dragulje i druge vrijednosti koje su prethodno pripadale kralju. Prosjak nije bio svjestan beskrajnog bogatstva na kojem je bio sjedio. Isto tako ima mnogo Kršćana koji idu kroz život bez da uživaju mir i sreću koji su im pristupačni u Kristu Isusu (!!!).'

'Ljudima koji su primili taj mir i radost i sreću ne treba biti rečeno da idu i o tome govore drugima; oni ne mogu šutjeti. Ima mnogo Kršćana kojima ja kažem, 'Zašto

ne odete i drugima ne govorite o Kristu Isusu? Ako ste nešto vidjeli, vi ne možete šutjeti.' (!!! 😊)

Izrazi 'mir', 'radost' i 'sreća', koje Sadhu koristi kad govori na Engleskom o prirodi ovog iskustva, nisu, izmamili smo to pitanjem, naumljeni izraziti tri različite vrste osjećaja. Na obraćanjima na Tamilskom spomenuti su jedino dva, mir i radost. Ono o čemu on govori je jedinstvena kretnja duše, koja se kombinira u neizrecivu harmoniju i mirnoću, vrlo duboku i ne-uz-nemir-ljivu, koju on naziva 'Mir', i sjajnu puninu života i svjetla koju on naziva 'Radost', što za njega nije samo dokaz, već aktualnost, osobnog sjedinjenja sa Kristom (!!!).

"Jedna posebno interesantna značajka ovog 'Mira' je ta da je za njega on stanje intelektualnog prosvjetljenja i sposobnost uvida u duhovne probleme (!!!). 'Da li bi rekao, Sadhuji', rekli smo mu jednog dana, 'da je ovaj mir kojeg uživaš isti onaj kojeg Sv. Pavle opisuje kao mir koji nadilazi svako razumijevanje?' (Filipljanima 4:7) 'Da', on odgovori, 'to je mir koji ne samo da nadilazi svako razumijevanje već prosvjetljuje svo razumijevanje (!!!)

FILOZOFIJA KRIŽA

Njegov Mir – a ovo je možda njegovo najupadljivije obilježje – ne prebiva sa njime u trenucima poredbene ugodnosti i lakotnosti/komfora, već postaje naj-silniji sred nevolje/patnje i progonstva. **'Kakve koristi',** kaže on, **'od religije koja ne pomaže u tegobnim okolnostima?'**

Jednom smo ga prilikom zapitali da li je njegovo osebusno iskustvo Mira bacilo za njega svjetlo na išta u Bibliji. On je smjesta naveo, **'Pun sam utjehe, izuzetno sam radostan u svim našim nevoljama' (2 Korinćanima 7:4).'**

Ponekad, u najsurovijim okolnostima, Mir je bio uzdignut do samog vrhunca ushićene radosti. Ovo može biti ilustrirano jednom pustolovinom, koju je on ispričao kada je bio u Oxfordu. U jednom gradu mu je bilo zapovjedbno, pod prijetnjom teške kazne, da prestane propovijedati. On je zanemario prijetnju, sa rezultatom da je bio uhvaćen i bačen u javni zatvor zajedno sa brojnim ubojicama i lopovima. U takvom društvu i užasnom okruženju istočnjačkog zatvora on je zapisao na praznom listu njegovog Novog Zavjeta, **'Kristovo Prisustvo je pretvorilo moj zatvor u blaženo nebo: što će ono onda napraviti na nebesima u budućnosti?'** Započeo je propovijedati njegovim drugovima zatvorenicima, i mnogi su ga radosno slušali i započeli se okretati prema Kristu Kojeg je propovijedao. Vlasti su ga, čuvši ovo, izvadili iz zatvora i izveli na trg poradi kazne. Bio je svučen do gola i prisiljen sjediti na zemlji cijeli dan i sljedeću noć bez ičeg za jesti ili piti; njegova stopala i ruke su bili učvršćeni u izvjesnim kladama, i pijavice su bile bačene na njegovo golo tijelo.

Podrugljiva gomila je stajala uokolo i uživala u spektaklu. Kada su ga vlasti vidjele sljedećeg jutra, još živoga i sa spokojnim licem, bili su uplašeni da je bio zaposjednut od strane neke nadnaravne sile te su ga pustili. On je pao na pod u nesvjesti, ali je nakon nešto vremena došao k sebi i sa najvećom poteškoćom otpuzao i pronašao prijatelje, potajno Kršćane, koji su ga odnjegovali nazad u snagu. **Ali cijelo to vrijeme, uvjeravao nas je, on je uživao doživljaj intenzivnog unutarnjeg Mira.**

A gospođa Parker bilježi kako je, dok je istu priču pričao njoj, on dodao, **'Ja ne znam kako je to bilo, ali moje je srce bilo tako puno radosti da si nisam mogao pomoći već sam pjevao i propovijedao!'** Ovaj posljednji incident čini jasnim kako se stvarno značenje Sadhuova Mira ne može vidjeti osim u njegovom odnosu spram Filozofije Križa. Između odricanja i zadovoljenja postoji psihološka veza koja je uvjetovana nečim u temeljnoj konstituciji ljudske prirode. Ovo sebe pokazuje u svakom činu izbora. Izbor na njegovom najnižem stupnju predstavlja problem. 'Vi ne možete i posjedovati kolač i jesti ga.'; ali dok nismo napravili odluku kojeg zadovoljstva da se odrekemo – što je odluka uvijek neugodna neiskupljenom čovječanstvu – (uz)nemir(enost) vlada unutra. Na višem nivou od ovog, životno iskustvo je većinu nas podučilo kako se mir duše može kupiti jedino pod cijenu nekih odricanja. Jedino kada su neke alternative bile odlučno isključene – što je uvijek bolan proces, - i cijelo vlastito ja tako usmjereno duž jednog, glavnog pravca razmišljanja ili djelovanja, je unutarnji konflikt dokončan. Bilo je to o ovom svijetu, ne- ni u jednom slučaju, – o sljedećem, da su bile izgovorene riječi, **'Uska su vrata i tijesan je put koji vodi u život.'** Odricanje, međutim, sve dok se ono osjeća kao takvo, uključuje u sebi jedan element unutarnjeg konflikta.

No zapamtite, Sadhu je Kristocentrični Mistik; shvatite kako je za njega, baš kao i za Sv. Franju Asiškog ili Sv. Pavla, zajedništvo sa Kristom strast i privilegija, i prema tome transformira naporni rad, nevolju, gubitak od nečeg što treba biti prihvaćeno negativno kao jednu nesretnu nužnost, u nešto pozitivno što treba pozdraviti poradi Njega- i razumjet ćete malo od tajne Sadhuova Mira. Si crucem portas portabit te, 'Nosite Križ i on će nositi vas.' O ovom Nebu na Zemlji je da on govori kada, sjećajući se ovog odlomka iz **'Imitiranja Krista' (Toma Kempenac)**, on kaže: **'Iz mojeg četrnaestogodišnjeg iskustva života kao Sadhua (Apostola) za Isusa Krista ja sa potpunom sigurnošću mogu reći da će Križ nositi one koji nose Križ sve dok ih on ne podigne do Neba u prisustvo Spasitelja.'** Sadhu ima jedan entuzijazam, **čovjek to jedino tim imenom može nazvati, za patnjom – ne, poput Askete, same patnje radi, niti poradi ikakvog duhovnog profita kojeg bi se on mogao nadati iz toga zaraditi, nego u službi, po stopama, u zajedništvu Voljenoga (Isusa Krista).**

Ovo odmah objašnjava intenzivan interes kojeg on ima u svemu što je povezano sa mučenicima i mučeništvom. Poput mnogih ranih Kršćana on sam bi preferirao

mučenički kraj. Ali on žudi, ne jedino poradi radosti dijeljenja sa Kristom najvećeg stupnja progonstva, nego također za mogućnošću 'svjedočenja' o Njegovoj sili i Njegovoj stvari. Potonji je motiv ukazan njegovom primjedbom kako je jednom, kada je bi zavezan za stablo u nenastanjenoj đungli gdje je bio ostavljen umrijeti – dok nije bio oslobođen na kako on to smatra čudesan način – njemu jedino bilo žao što će umrijeti na način koji bi spriječio da njegova smrt bude jedan čin javnog svjedočanstva o Kristu. Važnost koju on pridaje onome što bi se moglo nazvati 'propagadnoj vrijednosti' mučeništva – mučenik izvorno znači samo 'onaj koji svjedoči' – je u skladu sa njegovom doktrinom da patnja nije stvar koju treba tražiti poradi nje same, kao što to tipičan asketa misli, nego treba biti dobrodošlo prihvaćena kada dolazi putem, ili kako sredstvo služenja, Kristovoj stvari.

*

U jednom od tvojih mailova, draga S., nakon što si pročitala jedno moje učenje, rekla si: **'Molitva je ključ!'**

U tekstu iznad si mogla čitati o promjenama u životima drugih ljudi... ali, moram priznati kako se i moj vlastiti život uvelike promijenio zbog neprestanog općenja sa našim voljenim Isusom Kristom... u molitvi, u vrlo čestom razmišljanju o Njemu i kroz nesebično služenje drugim ljudima!!

Uistinu, ja nikada nisam osjećao takav mir u mojoj cijeloj životnoj sferi!!

'Duša koja je vjerna u prakticiranju Ljubavi i prianjanju uz Boga kako je to iznad opisano, je zapanjena osjetiti Ga kako postepeno zaposjeda cijelo njezino biće: ona sada uživa neprestani osjećaj tog Prisustva, koje je njoj postalo tako reći prirodno; i ovo, baš kao i molitva, je rezultat navike.

Duša osjeća jednu neobičnu mirnoću kako se postepeno razlijeva kroz sve njezine sposobnosti/misli i osjećaje; i tišina sada sasvim sačinjava njezinu molitvu; dok Bog komunicira jednu intuitivnu Ljubav, koja je početak neizrecivog blaženstva.'

Madame Jeanne de la Mothe Guyon 'Kratka i vrlo jednostavna metoda molitve – 12'

Talent (ne)zakopan u zemlju...

(Meister Eckhart): 'Ljudska bića su dužna komunicirati i dijeliti sve darove koje su primili od Boga. Ako osoba ima nešto što on ili ona ne dijeli sa drugima, ta osoba nije dobra. Čovjek koji ne podaruje drugima duhovne stvari i radost koja je u njima u stvari nikada nije bio duhovan. Ljudi ne smiju primiti i zadržati darove za njih same jedino, nego trebaju sebe podijeliti i izliti sve što posjeduju bilo u njihovim tijelima ili njihovim dušama što je više moguće.'

'Meditacije sa Meister Eckhartom – III'

'Čovjek može vidjeti kako li je veliki nebeski užitak iz činjenice kako je užitak svakoga na nebu dijeliti njegove užitke i blagoslove sa drugima; a kako je takav karakter svih koji su na nebesima jasno je kako li je neizmjeran užitak neba. Iznad je bilo ukazano (br. 268 = *'Može se vidjeti kako je velika mudrost anđela iz činjenice da je na nebesima komunikacija svih stvari; inteligencija i mudrost su komunicirani od jednog drugome, i nebo je zajedničko dijeljenje svih dobara; i to iz razloga da je nebeska Ljubav takva da ona želi da ono što je njezino bude drugoga; posljedično tome nitko na nebu ne percipira njegovo vlastito dobro u sebi kako je dobro ukoliko ono nije također u drugome (!!!); i to je izvor nebeske sreće. To anđeli dobijaju od Gospoda, jer takva je Božanska Ljubav (!!!). Da takva komunikacija svih stvari postoji na nebesima mi je bilo dozvoljeno znati putem iskustva. Izvjesni priprosti duhovi su jednom prilikom bili podignuti na nebo, i kada su tamo ušli u nebesku mudrost, tada su razumjeli stvari koje oni nikada ranije nisu bili sposobni shvatiti, i govorili stvari koje su bili nesposobni izgovoriti u njihovim prijašnjem stanju.'*), kako na nebesima svi dijele sa svakim, i svatko sa svima. Takvo dijeljenje proizlazi iz dvije nebeske Ljubavi, koje su, kao što je bilo rečeno, Ljubav spram Gospoda i Ljubav spram bližnjega; a dijeliti njihove užitke je sama priroda ovih Ljubavi. Ljubav spram Gospoda je takva budući je Ljubav Gospodnja Ljubav dijeljenja svega što ima sa svima, budući ona želi sreću svijuu. Slična Ljubav postoji u svima onima koji ljube Gospoda, budući je Gospod u njima; i iz ovoga dolazi međusobno dijeljenje užitaka anđela jednih sa drugima. Ljubav spram bližnjega je takve prirode, kao što će se vidjeti iz onog što slijedi. Sve to ukazuje kako je priroda tih Ljubavi dijeliti njihove užitke. Drugačije je sa ljubavima spram sebe samoga (vlastitog ja) i svijeta. Ljubav spram sebe samoga oduzima od drugih i okrada drugima sve užitke, i usmjerava ih ka sebi, jer ona želi dobro sebi jedino; dok ljubav spram svijeta želi imati kao svoje vlastito ono što pripada bližnjemu. Prema tome ove su ljubavi uništavajuće za užitke

drugih; ili ako ima ikakve sklonosti za dijeliti, to je poradi njih samih a ne poradi drugih. Tako u odnosu spram drugih priroda je ovih ljubavi da ne dijeli već da oduzima, osim onoliko koliko se užici drugih odnose prema vlastitom ja. Da su ljubavi spram sebe samoga i svijeta, kada vladaju, takve to mi je bilo često dozvoljeno percipirati putem živog iskustva. Kadgod bi se približili duhovi koji su tijekom njihova života kao ljudi bili u tim ljubavima, moj je užitek opadao; i meni je bilo rečeno kako se na sam pristup takvih ijednoj nebeskoj zajednici užitek onih u zajednici umanjio baš prema stupnju njihove blizine; i što je prekrasno, zli duhovi su onda u njihovom užitku. Sve to odaje stanje duha takvog čovjeka dok je u tijelu, budući je on isti takav kakav jest nakon što je odvojen od tijela, naime, da čezne ili žudi za užicima ili dobrima drugoga, i nalazi na užitak ukoliko ih osigura. Sve to razjašnjava da su ljubav spram sebe samoga i svijeta sklone uništiti užitke neba, i time su direktne suprotnosti nebeskim Ljubavima, koje su sklone dijeliti.'

E.Swedenborg 'Nebo i Pakao – 399'

Dobro je poznata stvar kako mi ne možemo dati nešto nekome što mi sami ne posjedujemo, ali nije tako poznato da ako mi DOISTA 'posjedujemo' nešto dragocjeno, naime, ako su nam bilo koje Božanske milosti i darovi bili i jesu podareni, oni nam nisu bili dani od strane Gospoda (= *jer u svojoj Istini, mi smo u ovom slučaju, kao i u svakoj drugoj stvari, jedino lijeni sluge!*; **'Svi su nam prirodni i milosni darovi bili dani na zajam. Oni ne pripadaju nama, nego Gospodu.'** *Meditacije sa Meister Eckhartom – IV'*) za našu vlastitu osobnu i sebičnu korist, nego da proslavimo Njegovo ime i za dobrobit naših bližnjih ljudskih bića, to jest, u svrhu njihova iskupljenja i spasenja!

Na nesreću ja znam mnoge koji su, nakon što su od Gospoda primili neke Njegove milosti i darove, bili 'lijeni', 'mlitavi', 'nekorisni' i 'nedostojni', to jest, 'beskorisne' slugе, naime, oni su bili mišljenja kako su ovi u stvari njihovo vlasništvo, i također da će oni uvijek biti sa njima, tako umjesto da su 'trgovali sa njima' oni su ih 'zakopali u zemlju', nisu ih koristili nego su živjeli njihov život neodgovorno, i što se dogodilo?, ti darovi milosti, ti 'neiskorišteni talenti', su im bili oduzeti (**vidi Matej 25:14-30!**)

'Ribe koje uvijek žive u dubinama oceana izgube neke od njihovih sposobnosti, poput Tibetanskih pustinjaka koji uvijek žive u mraku. Noj izgubi svoju moć letenja pošto ne koristi svoja krila. Prema tome, ne zakopavajte vaše darove i talente koji su vam bili dani, nego ih (is)koristite, da možete ući u radost vašeg Gospoda.'

'Dok sam bio u Tibetu vidio sam Budistu, redovnika, koji je živio pet ili šest godina u pećini. Kada je ušao u pećinu imao je dobar vid. Ali pošto je

toliko dugo stajao u mraku njegove su oči slabile i slabile, sve dok naposljetku nije skoro sasvim oslijepio. Isto je sa nama. Ako ne koristimo blagoslove koje smo primili od Boga za/u Njegovu Slavu, mi smo u opasnosti izgubiti ih zauvijek.'

"Kada sam bio u Palestini stajao sam pored Jordana i rekao sebi, 'Ova čista voda uvijek teče u Mrtvo More, a More ipak ostaje mrtvo, budući nema odljeva (ili 'budući ne otječe')'... Isto tako postoje pojedini Kršćani i Kršćanske zajednice i crkve koji su mrtvi budući žive vode Evanđelja uvijek teku prema njima, ali one ne otječu opet van da bi zemlju učinili plodnom. Oni primaju darove znanja i iskustva, ali ih oni ne dijele sa drugima. Darovi Riječi i Duha im dolaze, ali oni ih ne predaju opet onima koji ih nemaju."

Sadhu Sundar Singh 'Poredbe i Uvidi'

Zbog toga, nepogrešiva je oznaka onih koji su u stvarnom i istinskom posjedu ovog izuzetno vrijednog doživljaja, da su oni nagnani iz-unutra, da 'idu u svijet i propovijedaju ovo Evanđelje Ljubavi i Mira svim stvorenjima' (Marko 16:15), drugim riječima, oni su potpuno nesposobni ostati 'kod kuće' i šutjeti, tj. biti 'mirni'!

'Božji mir pobuđuje služenje među braćom i sestrama. Na taj način jedno stvorenje podupire drugo. Jedno obogaćuje drugo, i to je zašto su sva stvorenja međusobno zavisna.'

'Meditacije sa Meister Eckhartom – IV'

'Karakteristika je ovog novog života da on primorava čovjeka dovesti druge do Krista, ne prisilom nego iz želje da dopusti drugima uzeti dijela u radosti ovog predivnog doživljaja...'

'...Oni su primorani njihovim blaženim doživljajem svjedočiti o Isusu Kristu...'

Sadhu Sundar Singh 'Sa i bez Krista – V, VI'

'Ako smo doista primili Božju poruku iskupljenja, ona unutar nas postaje sila koja nas nagoni govoriti o Gospodu. Oni koji su ovo doživjeli ne mogu sjediti mirno i šutjeti o onome što je Bog učinio za njih; ne, oni moraju govoriti.' 'Mi nemamo pravo šutjeti; čak kada priznavanje/ispovijedanje Krista vodi do progonstva i patnje mi moramo svjedočiti."

"Meni je velika radost da mi je dozvoljeno svjedočiti." 'Ja želim svjedočiti o mojem Spasitelju budući sam od Njega toliko puno primio.' Kakve li povlastice samo biti Njegovim svjedokom, svjedokom Živog Krista! To je

povlastica koja čak ni anđelima nije dana, budući oni ne mogu svjedočiti o Njegovoj sili kao Iskupitelju. Oni nemaju doživljaj spasenja budući nisu nikada sagriješili. Jedino oni koji su spašeni Njegovom milošću mogu svjedočiti. 'Oh, kakvu li nam je Bog ukazao Ljubav, u tome da je ovu čast odbio anđelima, i podario ju ljudima.'

"Mnogi ljudi preziru one koji daju njihovo zdravlje, njihovu snagu, njihova sredstva, za druge, i nazivaju ih budalama; a ipak oni su ti koji su u stanju spasiti mnoge.' 'Sve dok mi obilato ne rasipamo našu snagu ljudi neće početi vidjeti kako nismo sebični, već da smo doista iskupljeni. Naš Spasitelj kaže kako smo mi sol zemlje (Matej 5:13). Sol ne daje njezin okus drugim stvarima sve dok nije rastvorena. Pretpostavimo kako smo stavili nešto soli u zdjelu sa kuhanom rižom... Budući se ona rastvara ona daje okus tisućama rižinih zrna. Na isti način mi možemo iskupiti druge jedino ako sebe dajemo za njih."

Ovo davanje postaje blagoslov za druge. To je moje vlastito iskustvo. Kada sam otišao u Tibet, ako nisam razdjelio neki blagoslov ili silu koju sam posjedovao, izgubio sam svoj mir; a kada sam podijelio ijedan dar snage, onda se mir povratio. 'Cijev koja sprovodi vodu od jednog mjesta do drugog je uvijek čista, budući ona uvijek biva pročišćavana od strane svježe čiste tekuće vode. Isto je sa onima koji su od strane Svetog Duha korišteni da bi služili kao kanali žive vode drugima. Oni sebe održavaju čistima i svetima i postaju nasljednici Božjeg Kraljevstva"

Sadhu Sundar Singh 'Poredbe i Uvidi'

Jednostavan praktičan recept za svakodnevni bez-stres-ni život

'Svi medicinski autoriteti su se složili u tome da smatraju zabrinutost, brigu i tjeskobu kao činbenike koji sisaju/iscrpe energiju i uništavaju život. E sad, u našoj Molitvi Kontemplacije (ili 'Molitvi u Duhu i u Istini'), mi smo predivno oslobođeni od ovih za život uništavajućih djelovanja. Mir, radost i spokojnost vladaju u našim dušama, a ovi izgrađuju tijelo i dušu (!!!), baš kao što ih njihove na-suprotnosti uništavaju.'

C.F. Andrews 'Sadhu Sundar Singh – Osobni memoar – zabilješka nr. 3'

'On vodi unutarnju komunikaciju (općenje, druženje, razgovor) sa Kristom, on čeka da bi primio nadahnuće Svetog Duha... Osjećaj mirnog ispunjenja, svjesnost o tome da se nalazi kod kuće, ispunjava njegovu dušu tijekom ekstaze; učinak je uvijek isti; njegovo ranije raspoloženje ne pravi razliku. Kada se povratu k normalnoj svjesnosti on se osjeća

osnaženim i osvježenim, sa svim njegovim silama obnovljenim za njegov rad.'

Friedrich Heiler 'Evandjelje Sadhu Sundar Singha – 3/2'

Htio bi ovdje još nešto podijeliti sa svojom bližnjom braćom i sestrama Kršćanima, sa onima od njih koji su i dalje uz-nemir-eni sa i u njihovom svakodnevnom životu i sa onime što se zbiva oko njih u svijetu, koji su zbog njihove pogrešne ideje o Božanstvu Isusa Krista i mlakom religijskom životu nesposobni sebe osloboditi od okova ljubavi prema sebi i ljubavi prema svijetu, to jest, koji su tome posljedično nesposobni potpuno sebe skroz-na-skroz prepustiti Njemu i Njegovom vođenju (*oni su ti kojima se naš Gospod i Otac obraća sa sljedećim riječima iz Evandjelja po Mateju 6:30: 'O malovjerni!'*), htio bi im otkriti i ukazati na jedan sasvim lagan put ka oslobođenju... koji se u stvari sastoji u najjednostavnijoj akciji okretanja ka našem Gospodu Bogu Isusu Kristu sa svim našim problemima i predavanja svih naših briga Njemu, Njemu Koji je također naš Vječni Roditelj i naš Ljubljeni Vodič i Skrbnik!

E sad, dvije su stvari ovdje (*da bi to doista funkcioniralo u praksi*) krajnje nužne (*ili 'neizostavne'*),

1. Naše spoznavanje i priznavanje da Isus Krist JESTE sam taj Bog (*Izaija 9:6; Ivan 1:1; 14:8-11; 20:28; 1 Ivanova 5:20*) Kome je dana sva vlast na nebu i na Zemlji (*Matej 28:18*) i također vlast nad svakim tijelom (*Ivan 17:2*), u Kome u svoj Istini prebiva Suštinsko Božanstvo u svoj punini (*Kološanima 2:9*), i da smo jedino kroz Njega, Njegovo proslavljeno Božansko Ljudsko (*u tom proslavljenom Ljudskom Tijelu!*) mi sposobni pristupiti i, što je najvažnije, povezati se sa Suštinskim Božanstvom ili našim Bogom i Stvoriteljem (*Ivan 10:1, 9; 14:6*), i drugo,
2. da Njega treba pronaći unutar naših duša, ne izvan nas, u nekim drugim ljudima, ili kipovima, ili građevinama, ili u nekim ceremonijama i izvanjskim obredima, već JEDINO U NJEGOVOM HRAMU, KOJI JE NAŠE SRCE (*Luka 17:20, 21; 1 Korinćanima 3:16, 17; 6:19*).

Dakle, kada smo doista u posjedu/percepciji ove dvije najvažnije Istine, mi moramo, sa tim stavom našeg srca i uma, činiti što je češće moguće (*, ali bar jednom dnevno,*) više ili manje sljedeće (*kažem 'manje ili više' budući će svaki od nas, kao pojedinačna osoba, imati njegovu ili njezinu vlastitu 'metodu' činjenja ISTE stvari*):

'Najprije stupite u prisustvo Isusa Krista putem vjere (*Priprema je za ovu molitvu dakle sljedeća: Nakon što smo se 'udaljili' od svijeta, povukli u osamu svoje sobice, isključili mobitele i zatvorili oči te najbolje stavili čepiće u uši, okrećemo sve svoje duševne sile na-unutra u svjesnosti kako nas 'tamo' očekuje Živi Isus Krist = Matej 6:6*). Dok ste tamo ispred Njega,

nastavite se okretati prema unutra k vašem duhu sve dok vaš um nije usredotočen, a vi savršeno mirni i tihi ispred Njega. Sada, kada je sva vaša pažnja konačno usmjerena prema unutra, a vaš um usredotočen na Gospoda, jednostavno ostanite mirni i tihi ispred Njega jedno određeno vrijeme.

Možda ćete početi uživati osjećaj Gospodnjeg prisustva. Ako je to slučaj, ne pokušavajte misliti ni o čemu. Ne pokušavajte reći ništa. Ne pokušavajte učiniti ništa! Sve dok osjećaj Gospodnjeg prisustva traje, samo ostanite tamo. Ostanite ispred Njega baš kakvi jeste.

Svjesnost Njegovog prisustva na kraju će početi opadati. Kada se to dogodi, izustite Gospodu određene riječi Ljubavi ili jednostavno zazovite Njegovo ime. Učinite to mirno i nježno s vjernim srcem. Čineći tako, vi ćete još jednom biti vraćeni u slatkoću Njegovog prisustva! Otkrit ćete kako se još jednom vraćate na to slatko mjesto potpunog užitka kojeg ste upravo doživjeli!

Jednom kada se slatkoća Njegovog prisustva u potpunosti povratila, ponovno ostanite mirni i tihi ispred Njega.

Sve dok je On blizu vi se ne bi trebali pokušavati pomicati.

Koja je svrha tome? Svrha je ova: u vama je vatra koja opada i raste. Ta vatra, kada opada, mora biti nježno potaknuta, ali samo nježno. Onog trenutka kada ta vatra počne plamtjeti, ponovo prekinite sva vaša nastojanja. U protivnom, mogli biste ugasiti plamen.

Toplo bi svima preporučila, nikad ne završiti molitvu bez da ostanete nešto malo vremena nakon toga u tišini prepunoj poštovanja. Također je od najveće važnosti za dušu da ide u molitvu hrabro, i da sa sobom donese čistu i ravnodušnu Ljubav, koja od Boga ne traži ništa, nego da Mu udovolji, i vrši Njegovu volju; jer sluga koji jedino podešava njegovu marljivost sa njegovom nadom za nagradom, nije vrijedan/dostojan nikakve nagrade. Idite dakle u molitvu, ne žudeći uživati duhovne užitke, nego da budete onakvi kako je to Bogu ugodno; to će vaš duh očuvati spokojnim/nepomućenim u suhoćama baš kao i u utjehama, i sačuvati vas od toga da budete iznenađeni prividnim odbijanjima ili odsutnostima Boga.'

Madame Jeanne de la Mothe Guyon 'Kratka i vrlo jednostavna metoda molitve – 4'

Ovo je izvrsna metoda molitve (*= također je divna metoda molitve koju je Isus Krist objavio u pero Jakoba Lorbera, a na Stranici se Proročke Škole nalazi kod njega u 'Nebeskim Darovima', riječ je o tekstu 'Ovo je najkraći i najučinkovitiji put do istinskog preporoda duše'*), i siguran sam da će svatko tko ovo prakticira svakodnevno otkriti sam za sebe sve što sam iznad opisivao, i čak još više. Također, ova će ga praksa pripremiti za drugi i više savršeni stadij, a taj bi bio onaj Neprestane

Molitve, ili 'Molitve našeg cijelog života', koja nije ograničena ni na neko mjesto ni na neko vrijeme, naime, Molitvu Njegovog Prisustva koju doživljavamo ne jedino u onim tihim trenucima kada se nalazimo iza 'zatvorenih vrata', nego na svakom mjestu, i tijekom cijelog dana, bez obzira u kakvim se okolnostima nalazili (*vidi na Stranici moje Proročke Škole, Objavu Mjeseca Veljače 2010, 'Samoća i posjedovanje Boga'*)!

'Dakle, onaj koji pravilno raspoređen (= doista prepušten) ima Boga sa sobom u stvarnosti na svim mjestima, isto toliko na ulici i sred mnoštva ljudi kao u crkvi, ili pustinji ili samostanskoj ćeliji.'

'Meditacije sa Meister Eckhartom – II'

'Duša je dakle ravnodušna s obzirom na to da li je u jednom stanju ili u drugom, na jednom mjestu ili drugom: sve joj je jednako, i dozvoljava sebi da bude nošena spontano. Prestaje misliti, željeti, ili odabirati sama za sebe; već ostaje zadovoljna, bez brige ili tjeskobe, ne razlikujući više svoj unutarnji život da bi govorila o njemu. Doista može se reći kako ga ni ne posjeduje: ona više nije u sebi samoj: sva je u Bogu. Za nju nije nužno zatvoriti se unutar sebe; ne nada se tamo pronaći išta, i nije u potrazi za time. Ako bi čovjek bio sasvim prožet sa morem, i imao more iznutra i izvani, ispod i iznad, sa svake strane, on ne bi pretpostavljao jedan položaj drugome, svaki bi mu bio isti. Tako duša ne zamara sebe tražiti išta ili činiti išta; to jest, od sebe same, po sebi samoj, ili za sebe. Ona ostaje kakva jeste. Ali što čini? Ništa-uvijek ništa. Čini što joj je dano učiniti, trpi što joj je dano trpjeti. Njezin je mir nepromjenjiv, ali uvijek prirodan.'

Madame Jeanne de la Mothe Guyon 'Duhovne Bujice – 9'

I vjerujem kako je ovaj upravo preporučeni i raspravljani put isti put koji je bio otkriven od strane tog velikog Apostola našeg Gospoda, koji je u njegovoj pažnje vrijednoj Poslanici Filipljanima 4:6, 7 o njemu zapisao kako slijedi (*uzmite si molim vas dovoljno vremena, i na molitven način se pozabavite sa ovim stihovima, budući je u njima u-istini otkriven taj 'Ključ' za spokojan i neuz-nemir-en svakidnevni život u svijetu*):

'Ne budite zabrinuti ni za što, nego u svemu - molitvom i prošnjom, sa zahvaljivanjem - očitujte svoje molbe Bogu. I mir Božji koji je iznad svakog razumjevanja, čuvat će srca vaša i vaše umove u Kristu Isusu.

*

Nadalje, naš život boli i nevolje/muke u ovom svijetu, ne-spokoja i nezadovoljstva, uz-nemir-enosti i jada, zajedno sa onime što moramo napraviti da bi sebe oslobodili

od tih bijednih uvjeta, može biti savršeno prikazan i objašnjen korištenjem onog događaja o kojem čitamo u Evanđelju po Marku 4:36-41 kako slijedi:

'Oni otpuste mnoštvo i povezu Isusa kako već bijaše u lađi. A pratile su Ga i druge lađe. Najednom nasto žestoka oluja, na lađu navale valovi te su je već gotovo napunili. A On na krmi spavaše na uzglavku. Probude Ga i kažu Mu: "Učitelju! Zar ne mariš što ginemo?" On se probudi, zaprijeti vjetru i reče moru: "Utihni! Umukni!" I smiri se vjetar i nasto velika utiha. Tada im reče: "Što ste bojažljivi? Kako nemate vjere?" Oni se silno prestrašise pa se zapitkivahu: "Tko li je Ovaj da Mu se i vjetar i more pokoravaju?"

Dakle, kada se duhovno razumiju, što znači kada se ove scene razmotre u odnosu spram stanja naših duša (= *kada mi JESMO te scene*), taj 'brod' bi bio naš vlastiti život... 'more' bi bio (*naš život u*) svijet(u)... 'velika oluja' su sve one nevolje i za nas nesretna stanja koja doživljavamo u svijetu i pri kontaktu sa drugim ljudima', a 'Isus Koji spava na krmi' jeste naše 'neznanje o Njegovom Prisustvu u našim dušama', to jest, 'naše stanje odvojenosti od Njega' (*ili, ako je riječ o nevjerniku, 'naše stanje neiskupljenosti usljed toga što Njega nismo prepoznali i prihvatili kao našeg Spasitelja'*), ili 'Božanski Duh i dalje neaktivan u našim dušama'... 'Apostoli/učenici' su u tom slučaju naši 'osjećaji i misli', ili 'sve što pripada našoj volji i razumijevanju'.

Stoga, kada smo preplavljeni sa problemima, sa nesrećama i patnjama bilo koje vrste, putem čega naš Gospod okreće našu pažnju od svijeta i vlastitog ja spram Sebe, i kada Mu mi onda prilazimo sa našim cijelim bićem, sa svim našim mislima i sa cijelom našom voljom, kada smo tako reći 'potpuno odustali od sebe samih' i kada postanemo 'potpuno prepušteni' Njegovoj volji, On će se doista 'probuditi' i zasigurno će maknuti od nas ta 'izvanjska uznemirenja' i 'probleme' i zajedno sa time podariti našim dušama toliko puno željeni mir.

*

O nužnosti ovog odustajanja od sebe samoga i potpunog prepuštanja, te također apsolutne vjere u Njega i Njegovo vođenje, pisao je taj veliki praktikant savršeno-prepuštene Ljubavi spram Isusa Krista, i također najizvršnji učenik Madame Guyon, Francois Fenelon, koji je u njegovim '**Kršćanskim Savjetima u svezi različitih stvari koje se tiču unutaršnjeg života – 27'** poviknuo svojim su-Kršćanima:

OPĆE SMJERNICE ZA POSTIZAVANJE UNUTARNJEG MIRA.

Nema mira onima koji se opiru Bogu: ako na svijetu postoji mir, on je rezerviran za čistu savjest; cijela Zemlja je puna jada i tjeskobe za one koji ju ne posjeduju.

Kako li je samo drugačiji mir Božji od onog svjetovnog! On umiruje strasti, očuvava čistoću savjesti, neodvojiv je od pravednosti, ujedinjuje nas sa Bogom i snaži nas spram kušnji. Mir duše se sastoji u apsolutnoj prepuštenosti Božjoj volji.

'Marta, Marta, brineš se i uznemiruješ za mnogo; a jedna je stvar potrebna.'
(Luka 10:41.) Bol koju nam toliko puno zbivanja nanosi, nastaje iz činjenice da mi nismo potpuno prepušteni Bogu u svemu što se događa.

Položimo, onda, sve stvari u Njegove ruke, i unaprijed Mu ih ponudimo u našim srcima, kao žrtvu. Od trenutka kada prestanete željeti išta u skladu sa vašom vlastitom prosudbom, i započnete željeti sve baš kao što Bog želi, vi ćete biti slobodni od vaših ranijih mučnih refleksija i tjeskobnosti o vašim vlastitim brigama; vi više nećete imati ništa za sakriti ili za pobrinuti se.

Do tada, vi ćete biti uznemireni, kolebljivi u vašim gledaštima i uživanjima, lako razočarani sa drugima i tek neznatno zadovoljni sami sa sobom, i prepuni rezerve/opreznosti i nepovjerenja. Vaše dobre namjere, dok ne postanu doista ponizne i jednostavne, će vas jedino mučiti; vaša pobožnost, kako god bila iskrena, će biti prigodom više unutarnjih prijekora nego li podrške ili utjehe. Ali ako cijelo svoje srce prepustite Bogu, biti ćete prepuni mira i radosti u Duhu Svetome.

Teško vama, ako u djelima Božjim budete gledali čovjeka (= *kako su stvari oko vas, koje vam se događaju, ljudskih ruku djelo!*)! U našem izboru vodiča, na ljude moramo gledati kako su ništavni; čak i najmanje uvažavanje njihovog mišljenja isušuje potok milosti, i povećava našu neodlučnost. Mi patimo i pored toga ljutimo Boga.

Kako možemo odbiti svu našu ljubav podariti Bogu, Koji nas je prvi ljubio sa nježnom Ljubavlju Oca, sažaljevajući se nad našom krhkošću, i vrlo dobro poznavajući blato iz kojeg smo bili izvučeni? Kada je duša ispunjena sa ovom Ljubavlju, ona uživa mir savjesti, ona je zadovoljna/ispunjena i sretna, njoj ne treba niti veličina niti ugled, niti zadovoljstvo, niti ijedan od prolaznih vremenskih darova; ona žudi jedino za voljom Božjom, i u radosnom očekivanju budno gleda na dolazak svoga Supružnika.

Ja mogu svečano posvjedočiti kako se mir, mislim na istinski mir, ne može pronaći nigdje drugdje!

*

Ali dozvolite mi da ponovim i ponovno naglasim sljedeće, naime, ovo stanje 'mira' i 'velike utihe' jeste i biti će doživljeno jedino od strane onih koji žive sa Isusom Kristom, tj. koji žive u Njemu i u Kojima On živi (**Ivan 14:21, 23; Otkrovenje 3:18; 21:3**), to je stanje dostupno jedino onima koji su, kao što je objašnjeno iznad, Njega prihvatili kao njihovog Spasitelja i Iskupitelja (= *jer bez ovog prepoznavanja i ovog svjesnog prihvaćanja nikakvo sjedinjenje nije moguće i posljedično tome niti učinci*

Spasenja, o kojima sam upravo govorio, nisu doživljeni u punini niti ih čovjek osjeća na zadovoljavajući način!; Matej 10:32, 33), koji su Ga prepoznali kao Jedinog Boga Koji vlada nad svim nebesima i svakom zemljom u svemiru (Matej 28:18) i koji u Njemu vide i ljube njihova brižnog i blagonaklonog Oca (Izaija 6:9; Matej 6:9; Otkrovenje 21:7).

Posebice je naglašeno u Ivanu 14:27 da je to NJEGOV Mir koji nam je dan... i to je jedna prilično važna činjenica za razmotriti!

'Bez Krista sam bio poput ribe izvan vode, ili poput ptice u vodi. Sa Kristom sam u oceanu Ljubavi, i dok sam u svijetu, ja sam na nebu (Efežanima 2:5, 6). Za sve to, Njemu neka bude slava i čast i hvala za vijeke vjekova.' Sadhu Sundar Singh 'Sa i bez Krista – VI'

(Zagreb - 18-25 Srpanj, 2009)

Jel' imate mir?! (Izvadak iz učenja 'Dok sam meditirao nad Knjigom Postanka 29:1-6')...

"Je li zdravo?" - opet ih upita. "Zdravo je; a evo mu dolazi kći Rahela sa stadom", odgovore.' Postanak 29:6

... ovdje sam se baš nekako 'razveselio' kad sam sa plaže, gdje sam čitao 'Nebeske Tajne' Emanuela Swedenborga i njegov komentar na riječi iz Postanka 29:6, **'Jel' ima mir?'**, tj. 'Da li u sebi nosi mir?', došao nazad u kuću kod L. i pred-osjećajući što me čeka otvorio Hr. Bibliju gdje je to mjesto krivo prevedeno kao 'Je li zdravo?' ☹

(Hebrejska riječ שָׁלוֹם **shalom** se na 175 mjesta u Starom Zavjetu prevodi sa 'mir', a na samo 2 sa 'zdravo', na ovom mjestu dakle, potpuno kriva procjena od strane našeg prevoditelja!)

To je odmah iz mene 'izvuklo' još jednu propovijed, ovaj puta o onome za što tvrdim kako je jedina stvar koju Sotona ne može simulirati, a to je mir duše, budući je taj mir, kako ću nadam se i vama ovdje po Pismu dokazati, moguć jedino kada je u čovjekovo srce ušao i tamo po Svom Duhu za-KRALJ-evao Isus Krist,

'Ta kraljevstvo Božje... jesu pravednost, mir i radost U Duhu Svetome.'

Rimljanima 14:17

(Ovdje je u stvari rečeno kako su mir i radost mogući jedino ako je čovjek opravdan po Isusu Kristu nakon čega, NE PRIJE, on može primiti Njegovog Duha, i po Njemu, ili dok je U Kristovu Duhu, ove toliko željene blagoslove;

ako je u bilo kojem drugom duhu, ili ako je bilo gdje tijekom ovog procesa 'otpaao', on ne može imati ISTINSKI I TRAJNI mir i radost!)

...tj. kada čovjek u istinskoj vjeri i iz Ljubavi prema Isusu Kristu vrši Kristovu volju, što će reći, ako živi u i po Ljubavi koju je u Riječi i djelu objavio Isus Krist...

'Ta Ljubav je Božja razlivena u srcima našim po Duhu Svetom koji nam je dan (a dan je samo onima koji vjeruju u Njega = Ivan 7:39)! Doista, dok mi još bijasmo nemoćni, Krist je, već u to vrijeme, za nas bezbožnike umro. Zbilja, jedva bi tko za pravedna umro; možda bi se za dobra tko i odvažio umrijeti. A Bog pokaza Ljubav Svoju prema nama ovako: dok još bijasmo grešnici, Krist za nas umrije.' Rimljanima 5:6-8

'Po ovom smo upoznali Ljubav: On je za nas položio život Svoj. I mi smo dužni živote položiti za braću.' 1 Ivanova 3:16

'U ovom se očitova Ljubav Božja u nama: Bog Sina svoga jednorodnoga posla u svijet da živimo po Njemu. U ovom je Ljubav: ne da smo mi ljubili Boga, nego - On je ljubio nas i poslao Sina Svoga kao pomirnicu za grijeha naše. Ljubljeni, ako je Bog tako ljubio nas, i mi smo dužni ljubiti jedni druge. Boga nitko nikada ne vidje. Ako ljubimo jedni druge, Bog ostaje u nama, i Ljubav je Njegova u nama savršena. Po ovom znamo da ostajemo u Njemu i on u nama: od Duha nam je Svoga dao.' 1 Ivanova 4:9-13

... budući JEDINO tim putem i na taj način Isus Krist ulazi u nečije srce, i tamo se nastanjuje!

'Tko ima Moje zapovijedi i čuva ih, taj Me ljubi; a tko Mene ljubi, njega će ljubiti Otac Moj, i Ja ću ljubiti njega i njemu se očitovati... Ako Me tko ljubi, čuvat će Moju riječ pa će i Otac Moj ljubiti njega i k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti.' Ivan 14:23

***('Otac' je naravno Bog s obzirom na Njegovu Ljubav! ☺: 'Bog je Ljubav i tko ostaje u Ljubavi, u Bogu ostaje, i Bog u njemu.'* 1 Ivanova 4:16)**

'Ostanite u Meni i Ja u vama... Budete li čuvali Moje zapovijedi, ostat ćete u Mojoj Ljubavi; kao što Sam i Ja čuvao zapovijedi Oca svoga te ostajem u Ljubavi Njegovoj. Ovo je Moja zapovijed: ljubite jedni druge kao što Sam Ja vas ljubio! Veće Ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje. Vi ste prijatelji Moji ako činite što vam zapovijedam..' Ivan 15:4, 10, 12-14

E sad, u stihu 4 čitamo kako je Jakov pitao 'ekipicu pored studenca', 'Odakle ste braćo?', što kada otključamo uz pomoć Svete Nauke o Korespondencijama i primjenimo praktično na nas same, govori o sličnoj stvarnosti o kojoj čitamo u Mateju 7:15-20, naglasak na zadnja dva stiha, što će reći, 'ovdje čovjek mora analizirati kakve su kvalitete njegova dobra djela koja vrši u svijetu', 'tj. koja je kvaliteta njegova dobročinstva!' 'Dobročinstvo' predstavljaju 'braća', dok upit o kvaliteti tog dobročinstva predstavlja pitanje 'odakle ste?'.

Praktično gledano i to tako da svima bude jasno o čemu je ovdje riječ, mi pitanje 'odakle ste' moramo shvatiti u odnosu na dobročinstvo ili religijski život koji vodimo u svijetu na način da se pitamo 'koji je izvor tome svemu?', tj. 'što nas motivira na dobročinstvo', ili još, 'sa kojim ciljem mi vršimo naša dobra djela?'

'Braća moja, odakle ste?' (Postanak 29:4) naznačava, Koji je tu izvor dobročinstva? To je jasno iz značenja 'braće' kao ljudi koji su vođeni od strane dobra, i posljedično tome kao samog dobra i prema tome dobročinstva, što je obrađivano u brojevima 367, 2360, 3303, 3459, i iz značenja 'Odakle ste?' kao, Koji je izvor? Iz ovih razmatranja je također očigledno da stvari koje su u značenju slova izražene kao pitanje i odnose se na osobe u unutarnjem značenju padaju u mentalnu sliku koja se ne odnosi prema nijednoj osobi. Jer kada povijesni opisi koji pripadaju slovu napuste čovjeka i prijeđu u nebo oni prestaju biti išta među anđelima nebeskim. Iz ovog je jasno kako Jakovljevo pitanje upućeno ljudima iz Harana, **'Braća moja, odakle ste?'** naznačava, Koji je izvor dobročinstva tamo?'

Dublja značenja ovoga jesu da dobročinstvo koje izgleda kao dobročinstvo u vanjskoj pojavi nije uvijek dobročinstvo iznutra (!!). I prema cilju u kojeg gleda čovjek prepoznaje kakva je to vrsta dobročinstva i odakle potječe (!!). Dobročinstvo koje potječe iz sebičnih i svjetovnih ciljeva u vidu nije iznutra dobročinstvo. Niti se doista treba nazivati dobročinstvom. Ali dobročinstvo koje izvire iz bližnjega, općeg dobra, neba, i tako Gospoda, kao cilja u vidu je sâmo dobročinstvo i sadržava osjećaj za činjenje dobra iz srca, i prema tome sačinjava užitak života, koji u drugom životu postaje blaženi užitak. Izuzetno je važno za čovjeka da zna ovo ako će doznati kakvo je kraljevstvo Gospodnje unutar njega samoga. Istraživanje u svezi ovog dobročinstva, ili što dođe na isto, u svezi ovog dobra, je predmet ovih stihova.'

E.Swedenborg 'Nebeske Tajne – 3776'

Drugim riječima, svatko se sam mora zapitati ovo pitanje kada čini neku vrstu dobra (= ili kad je bilo što napravio, znat će da li je to dobro koje je učinio od Isusa Krista ili pak njega samoga po tome da li u duši nakon toga osjeća potpuni mir ☺)! Sa prijateljicom sam znao imati razgovore na ovu temu, budući je ona sama dolazila i 'jadikovala' kako nije u stanju učiniti nikakvo istinsko dobro, budući uvijek u svemu što čini primjećuje sebičan motiv, tj. ljubav prema sebi i svijetu!

E sad, nakon što su 'braća' rekli odakle su, o čemu govori stih 5, čime je prikazana ta izvjesna kvaliteta dobra o kojoj se govori na tom mjestu (= važno je reći kako čovjek na početku preporoda nije odmah u stanju činiti istinsko dobro, tj. da u procesu preporađanja i duševnog usavršavanja to dobro u njemu mijenja svoju kvalitetu, tj. postaje sve više i više božanstveno; dobro na ovom mjestu, i generalna grupa dobra odakle to dobro potječe, je ono što imena 'Haran', 'Nahor' i 'Laban' u petom stihu naznačavaju), budući svako ime u Riječi označava kvalitetu imenovanog, slijedi ono naše nadasve zanimljivo pitanje, 'Da li je u njemu mir?!', ili 'Je li miran?'

Tko razumije tumačenje koje slijedi, puno će toga razumjeti u svezi svoga vlastitog duhovnog života, zato molim vas nepodijeljenu pažnju ovdje:

(E.Swedenborg): 'I on im reče, Ima li mir', što znači, 'Da li ono – to dobro – dolazi iz kraljevstva Gospodnjeg? Ovo je jasno iz značenja 'mira' koje se obrađuje ispod. U povijesnom značenju je to upit u svezi toga da li Laban 'ima mir', ali u unutarnjem značenju je to upit u svezi dobra kojeg Laban predstavlja. Jer 'Laban' je paralelno dobro koje izvire iz zajedničke loze, to jest, onakva vrsta dobra kakva postoji među poganima koji pripadaju Univerzalnoj Crkvi, tj. kraljevstvu Gospodnjem, vidi odmah iznad u 3778 (= ovdje je to dakle ono najopćenitije dobro koje proizlazi iz istinà kako je Bog jedan, i kako Ga treba obožavati, i sve Mu pripisivati, i kako treba činiti dobro drugim ljudima). Iz ovog je očigledno što te riječi znače – Da li dolazi iz kraljevstva Gospodnjeg?

[2] Što se tiče 'mira', ovaj u najvišem značenju naznačava samog Gospoda Isusa Krista, i od toga je u unutarnjem značenju Njegovo kraljevstvo. **Mir je također Gospodnje Božansko koje afektira najunutarnije dobro koje tamo vlada ljudima (!!!)**. Činjenica da su takve stvari u Riječi naznačene sa 'mirom' postaje jasna iz mnogih mjesta, kao u Izaiji (*ispravio sam neke stvari u ovom prijevodu Izaije 9:6, 7, no obratite pažnju da se sve ove kvalitete, ili 'imena', odnose na Krista Isusa, Koji jeste dakle Sam 'Otac Vječni', a ne netko PORED Oca!*):

'Jer, dijete nam se rodilo, sina dobismo; na plećima će Mu biti vlast. Ime će Mu biti: Predivni, Savjetnik, Bog silni, Junačina, Otac Vječni, Knez Mira. Rastu vladavine Njegove i mira neće biti kraja, nad prijestoljem Davidovim i nad kraljevstvom Njegovim.' Izaija 9:6, 7

Ovdje 'Knez Mira' jasno stoji za Gospoda, 'rast vladavine i mira' za stvari koje postoje u Njegovu kraljevstvu, i tako također stoji za samo kraljevstvo. U istom proroku:

'Mir će biti djelo pravde, a trud pravednosti trajan pokoj i sigurnost. Narod će Moj prebivati u nastambi mira.' Izaija 32:17, 18

Ovo se odnosi na kraljevstvo Gospodnje, gdje 'mir, 'pokoj' i 'sigurnost' slijede uzastopno. 'Nastanba mira' stoji za nebo.

[4]... U Luki:

'U koju god kuću uđete, najprije recite: 'Mir kući ovoj!' Bude li tamo sin mira, počinut će na njoj mir vaš. Ako li ne, vratit će opet vama (ovo se naravno ne odnosi na ljude, već na dobra Ljubavi i istine vjere, koji su u duhovno naznačeni sa 'apostolima'; jer ako čovjek u svom srcu ima prave istine vjere, i zatim prave osjećaje dobročinstva, i otud proizlazeća djela, i tako ako je Isus Krist u njemu iz Kojeg ovi potječu i Kojeg tako reći donose sa sobom u tu 'kuću' duše, onda on ima mir!).' Luka 10:5, 6.

U Ivanu:

'Mir vam ostavljam, mir vam Svoj dajem. Dajem vam ga, ali ne kao što svijet daje (opet isto tumačenje, ako čovjeka rukovodi Ljubav spram Isusa Krista, tj. ako je Isus Krist u njemu, on ima mir, a ako ga rukovodi neki materijalni interes, znači 'svijet', i otud Sotona, onda je nespokojan; zato se mir nikako ne može simulirati).' Ivan 14:27

U istom Evanđelju:

'Isus reče, Ove stvari vam rekoh da u Meni možete imati mir.' Ivan 16:33

[5] Na svim ovim mjestima 'mir' u najvišem značenju naznačava Gospoda Isusa Krista, u reprezentativnom značenju Njegovo kraljevstvo i dobro od Gospoda u tom kraljevstvu (kad kaže 'Njegovo kraljevstvo i dobro od Gospoda u tom kraljevstvu', pri tome misli na čovjekovu dušu i stanje dobra u toj duši), i tako naznačava Božansko koje utječe u dobro ili u osjećaje za dobro, što također, iz onog što je najunutarnije, donosi osjećaje radosti i sreće.'

E.Swedenborg 'Nebeske Tajne – 3780'

Ako čovjeka ne pokreće istinsko dobro, ako on ne vrši volju Isusa Krista nego svoju vlastitu, onda to Božansko Ljubavi od Isusa Krista nema gdje utjecati, i on u duši jednostavno neće naći mira!

Stoga, svaki se čovjek treba pitati da li su djela koja vrši u svijetu, i riječi koje izgovara bližnjima, pitanje što je ekipici pored studenca postavio 'Jakov', od Isusa Krista ili od njega samoga, tj. da li njega na to potiče i motivira Ljubav spram Krista i bližnjega, tj. Božanska Ljubav, ili ljubav spram sebe samoga i nekih svjetovnih dobitaka, znači Sotona.

Ako je ovo prvo slučaj, onda on prima mir, tj. 'on ima mir', budući je sa njime Sam Isus Krist, Koji u najuzvišenijem značenju Riječi Božje JEST **Mir!**

Ako pak on ne osjeća taj blaženi mir, i jednu postojanu radost i spokojstvo i sigurnost u nutrini svojega bića (**Izaija 32:17, 18**), onda to znači da tamo i dalje vlada njegovo vlastito ja, da se tamo još nije nastanio kao u Svojem prebivalištu, po Svojoj Ljubavi, naš voljeni Otac, Krist Isus.

Po plodovima ćete u vašem životu dakle prepoznati kvalitetu vašeg razmišljanja i djelovanja, jer, svima to mora biti jasno:

'Mira opakima i grešnicima, tj. onima koji svoju korist i svoj užitak traže u onome što čine, nema i ne može biti!' Izaija 48:22; 57:21

Blaženi mir, dubok spokoj te postojana radost koje ja neprestano osjećam i to u sve povećavajućoj mjeri, su po meni posljedica mojeg 100% življenja po Riječi Čiste Istine kako ju je po Berthi Dudde objavio Isus Krist, gdje nam je, kako je uostalom i najavljeno u **Ivanu 16:13, 25**, Njegova volja otkrivena sasvim jasno tj. nedvosmisleno, i gdje se u svoj jasnoći otkrivaju Božanske Istine da bi nam se omogućilo Isusa Krista spoznati kao Onog Koji doista jeste, i da bi Ga tako mogli zavoljeti u svoj punini (**Marko 12:30**), i onda upute kako bi iz te Ljubavi mogli najprikladnije služiti svoj Njegovoj djeci, a našoj braći i sestrama (**Marko 12:31**). Ovdje opet upućujem na tu jako važnu Objavu BD 7708 u kojoj čitamo:

'Vi ne možete ostvariti veće djelo Ljubavi prema bližnjem od nesebičnog distribuiranja Moje Riječi, Evandjelja, kojeg vaši bližnji moraju (po)zna(va)ti sa ciljem da bi uspješno putovali svojim zemaljskim putem... vi uistinu vršite djela Ljubavi prema bližnjem koja se protežu u vječnost, jer ona pomažu dušama da sazriju, ona ih mogu pripremiti za ulazak u kraljevstvo svjetla kada duša odbaci svoje zemaljsko tijelo i mora sve ostaviti iza sebe... To je najveći dar Ljubavi kojeg možete dati vašim bližnjima... to je istinska Ljubav prema bližnjem ako nesebično

vršite zadatke koji su nužni za dalje širenje Moje Riječi, jer Ja Osobno želim kroz vas adresirati ljude, pošto oni nisu sposobni čuti Moj glas direktno.'

U skladu sa ovim, blaženi mir, dubok spokoj te postojana radost koje ja posebno snažno osjećam baš tijekom rada u Vinogradu Gospodnjem, ili pri služenju Kristu Isusu i svoj Njegovoj djeci, meni nedvojbeno dokazuju ovdje objavljeni zakon o uplivu, naime, ako je u meni tada prisutan istinski osjećaj milosrdne Ljubavi spram bližnjih u nevolji, to i samo to onda omogućuje, tj. jeste u stanju 'primiti', direktan upliv od strane Isusa Krista, tj. Njegove Božanske Ljubavi, plodovi čega se onda na 'površini' moraju osjećati kao upravo spomenuta i od svakoga željena duševna stanja (vidi Izaija 32:17, 18).

(Blato – 18-20 Kolovoz, 2010)

Duhovni Rat – Oprema Božja 3 ('Stopala obuvena spremnošću za Evanđelje Mira')...

'Obujte stopala spremnošću za Evanđelje Mira!' Efežanima 6:13 (moj prijevod jer se sa Hr. prijevodom ne slažem)

'I obuvši noge u pripravu Jevanđelja Mira.' Vuk Karadžić

Ekipica moja draga i mila, radosti moja velika pred Drugim Dolaskom Isusa Krista, i vi prijatelji bliži i dalji, jutro vam želim iz oblačnog Blata, kako ste mi danas?! ☺

Sinoć sam prije spavanja preslušavao Djela Apostolska ... još sam na programu **'7x treba čovjek preslušati nešto da bi 'čuo' svaku riječ'** (posebno sam koncentriran na to kako su Apostoli u praksu sprovodili odredbe iz Mateja 10 + 28:18-20 + Marka 16:15-18) ... trenutno preslušavam po 4-i put ... i 'priljepilo' mi se za uho sljedeće:

'Riječ posla sinovima Izraelovim navješćujući im Evanđelje: Mir po Isusu Kristu; on je Gospodar sviju.' Djela 10:36

Vjerujem da je vama koji me poznajete i koji ste čuli ono što propovijedam, odmah jasno kako sam posebice radostan čuti, tj. otkriti, kako Pismo ukazuje na to da je jedan od aspekata Evanđelja kojeg Apostoli trebaju propovijedati po Naumu Božjem, **'Evanđelje Mira'**, tj. 'Mir kojeg duša može ostvariti jedino kada je po Isusu Kristu, tj. po Njegovoj žrtvi okajnici na Križu podnesenoj za pradavni grijeh i otud za sve zemaljske grijehe, ona nanovo dobila mogućnost osloboditi se od utjecaja Protivnika i doći u neposredni kontakt sa Bogom-Ocem.'

Sad dok pišem me odmah vraća na Izaiju 18:42 gdje čitamo:

"Nema mira opakima," kaže Jahve. i još u Izaiji 57:21:

'Nema mira grešnicima!' govori Bog moj.'

... što će reći, dok je čovjek u grijehu ... i otud u zlu ... tj. dok je odvojen od Boga ... jer grijeh ili zlo je ono što nas odvaja od Njega (**Izaija 59:2**)... on se nalazi pod direktnim utjecajem Sotone ... i njegovih vojnika zloduha ... i time u višem ili nižem stupnju nemira ... ili ne-radosti ... jer, zapamtite, zli duhovi nas mogu napadati ili 'gnjaviti' i vršiti utjecaj na nas jedino ako je u nama onog što korespondira sa njihovom prirodom, znači u zlo i neistinu!

'Put mira oni ne poznaju, na stazama njihovim nema pravice. Iskrivili su svoje putove, tko njima kreće mira ne poznaje.' Izaija 59:8

*

Dakle, kako ja vidim ovaj dio opreme Božje ... to je jedno aktivno propovijedanje životom i riječju Isusova čina Spasenja i pogodnosti koju on donosi ljudima ... od čega je, velika ste se većina to uvjerali u mojem prisustvu, doista izuzetno moćan u 'uvjeravanju' i nadvladavanju onih mentalnih Sotonskih barijera u ljudskim umovima (**2 Korinćanima 10:4**), taj toliko željeni od svake duše, a moguć jedino u Isusu Kristu, MIR!

Drugim riječima ... može netko pričati koje god hoće priče ... vikati i mahati rukama ... ne slagati se sa vama doktrine što se tiče ... može čak biti i bezbožan i neprijateljski nastrojen prema vama ... ali kada osjeti u vama Mir ... istinski Mir Isusa Krista ... kada na vašem opuštenom licu taj Mir sebe 'potvrdi' sa blagim osmijehom i sjajem u oku ... sve to što on govori pada u vodu ... 'ruke' sa kojima je mahao se mlitavo objese uz tijelo... jer svačija duša ... ama baš svačija ... žudi za onim što taj čovjek posjeduje ... svako postojanje traži MIR! ...

Evo mi odmah pada na pamet jedna naša dušica, koja je već 30-ak godina na tabletama za s-MIR-enje, koja mi je ono bila rekla kod nje doma, 'Ja bi išla do kraja svijeta, i prodala bi sve što imam, SAMO da mogu pronaći mir duše!'

Isto bi vjerujem predložili i svi oni među nama i oko nas koji su u depresiji... itd.. itd..

Jel' vidite polako vrijednost Apostola koji se SPREMNO zaputio na put po 'Zemlji gdje je ljudsko zlo otklonilo mir' (**Otkrovenje 6:4**) da proslavi 'Kneza Mira' (**Izaija 9:6**) tako što će u sebi nositi i svima u čiju kuću uđe PONUDITI ono što jedva da netko može odbiti: MIR ISUSA KRISTA! ... pazite, ne bilo koji mir, već MIR ISUSA KRISTA!

... objasnivši istome kako se da bi dobio taj Mir, on najprije mora po-MIR-iti sa Bogom Koji je sišao do nas i pružio nam tu ruku po-MIR-enja u Isusu Kristu, drugim riječima, kako je nužan korak do toga MIRA priznavanje Boga u Isusu Kristu i Njegove žrtve okajnice na Križu:

2 Korinćanima 5:18-21:

18 A sve je od Boga **Koji nas sa Sobom po-Mir-i po Kristu i povjeri nam službu po-MIR-enja.**

19 **Jer Bog je u Kristu svijet sa Sobom po-MIR-io ne ubrajajući im opačina njihovih i polažući u nas riječ po-MIR-enja.**

20 **Kristovi smo dakle poslanici; Bog vas po nama nagovara. Umjesto Krista zaklinjemo: dajte, po-MIR-ite se s Bogom!**

21 Njega Koji ne okusi grijeha Bog za nas grijehom učini da mi budemo pravednost Božja u Njemu.

(Ovo po meni objašnjava tu 'spremnost za Evanđelje Mira', tj. ukazuje koju 'službu' treba obavljati svaki u kojeg je bila postavljena 'Riječ po-MIR-enja!' = Rimljanima 10:8-17, naglasak na stih 14)

...pa kako kome paše... možete vi ostati kol'ko vam paše u vašoj neistinitoj doktrini ... ali pratite plodove tog proroka (*'prorok' u duhovnom značenju predstavlja doktrinu, lažni pak, lažnu doktrinu*) na vašim vlastitim životima (Matej 7:15-20)... i znajte bez ikakve dvojbe, ako nemate Mir... a doista ste se potrudili živjeti po nauku kojeg vam on propovijeda... prorok kojeg slušate LAŽNI JE PROROK (Ezekijel 13:9, 10)... jer do Isusa Krista, i Mira koji je jedino u Njemu, do Isusa Krista Koji JESTE Istina, vodi JEDINO Istina (Ivan 14:6), ne-istina, koja svoje porijeklo vuče od Oca laži (Ivan 8:44), Sotone, vas ODVODI U DRUGOM PRAVCU! ☺

Evo je baš ovaj mjesec tu ispred mene dok pišem, na kalendaru, sljedeće iz Pisma:

'Mir vam ostavljam, mir vam Svoj dajem. Dajem vam ga, ali ne kao što svijet daje. Neka se ne uznemiruje vaše srce i neka se ne straši.'

Ivan 14:27;

i još na to treba nadovezati Ivana 16:33:

'To vam rekoh da u Meni Mir imate. U svijetu imate muku.'

'Kako su predivne po gorama noge glasonoške radosti koji oglašava mir, nosi sreću, i spasenje naviješta govoreć Sionu: "Bog tvoj kraljuje!"

Izaija 52:7 + Rimljanima 10:15

Čini se lako razumljivim kako Kristov Mir nekome može 'donijeti' ili 'predati', jedino onaj koji Isusa Krista, i otud Njegov Mir, jer to dođe jedno s drugim, nosi u sebi! Ako se bolje promotre upute iz Mateja 10, vidjet ćete da stihovi 12 & 13 mir pripisuju Apostolima, dakle, 'vaš Mir' kaže njima Isus Krist!

Svima NEPRESTANO govorim, ali ću ponoviti vama koji to još niste čuli od mene, dakle, Sotona vam može SVE simulirati, vizije, prikazanja, objave, glasove (*druge jezike*), proročanstva, iscjeljenja, blagostanje u svijetu i tijelu... ali jednu stvar nikako ne može, JEDNA JEDINA stvar je isključivo u posjedu Onog Koji je Knez Mira (*Izaija 9:6*)... a to je MIR DUŠE... jer Mir dolazi kao NAGRADA, kao posljedica toga što je čovjek Spašen po Istinskoj Vjeri i što je u Njegovo srce po Ljubavi ušao Isus Krist...

MIR JE dakle NAGRADA za SJEDINJENJE koje spašena duša ostvaruje SA ISUSOM KRISTOM u LJUBAVI... a to sjedinjenje se može dogoditi TEK 'sedmog dana' procesa novog formiranja SPAŠENE duše na Kristovu sliku i priliku, prije čega je za dušu bilo nužno da se u 'šestodnevnom borbama' sasvim pročisti u vodama Božanske Istine ili da se kroz Istinu transformira u Božansku kvalitetu Ljubavi koju je utjelovio Isus Krist da bi on po toj i u toj Ljubavi dozvolio Isusu da se 'nastani' u njemu, te na taj način, dakle kada je čovjek u Njemu i On u čovjeku, postane sa Njime SAVRŠENO JEDNO... baš kao i u početku.

'I za njih posvećujem samog Sebe da i oni budu posvećeni u Istini. Ne molim samo za ove nego i za one koji će na njihovu riječ vjerovati u Mene: da svi budu JEDNO kao što Ti, Oče, u Meni i Ja u Tebi, neka i oni u Nama budu da svijet uzvjeruje da si Me Ti poslao. I slavu koju si Ti dao Meni Ja dadoh njima: da budu JEDNO kao što smo Mi jedno (*Ivan 10:30*)- Ja u njima i Ti u Meni, da tako budu SAVRŠENO JEDNO da svijet upozna da si Me Ti poslao i ljubio njih kao što si Mene ljubio.'

Ivan 17:19-23

*

Obratimo pažnju na plodove Duha Svetoga, tj. 'rezultate koji se očituju jednom kada je čovjek preporođen i tako sjedinjen sa Isusom Kristom', tj. kada je sa Njime postao JEDAN DUH (*1 Korinćanima 6:17*), dakle, Apostol upućuje:

'Plod je pak Duha (*ja cijelim da oni nisu bez-veze ovim redom raspoređeni, tj. da Ljubav na prvom mjestu doista ukazuje da Ljubav MORA BITI na prvom mjestu kada je u čovjeku aktivan Sveti Bog-Duh Koji je Ljubav = 1 Ivanova 4:16!*):

1. Ljubav,
- 2. radost,**
- 3. Mir,**

4. velikodušnost,
5. uslužnost,
6. dobrota,
7. vjernost,
8. blagost,
9. uzdržljivost (ili 'umjerenost u svemu'). (Galaćanima 5:22, 23)

Dakle, ako recimo vidite smrknutog i ne-mirnog Božjeg slugu... kojoj god da on vjeroispovijesti pripada... i ako on jedva može zakopčati hlače... i to ne samo remen već i šlic... toga ne slušajte... jer NIJE KRISTOV... a kao takav vas ne može mnogome naučiti... tj. ne može vam dati ono što sam u sebi ne poznaje ... jer Krista imaju u sebi i otud mogu i imaju pravo propovijedati samo Kristovi ... a oni su:

'Raspeli svoje tijelo sa njegovim strastima i požudama.'

Galaćanima 5:24

Na koji se način ova 'spremnost za Evanđelje Mira' očituje u svakodnevnoj praksi, tj. kako sve upravo rečeno funkcionira u suživotu sa drugim ljudima, ukazat će sljedeće zgode.

Prva zgoda:

Dakle, sretnem prije dva dana prijateljicu koja živi u Zagrebu, nismo se dugo vidjeli, i tako pitam ja nju kak je, pa ona mene, a ja ću:

'Izvršno, nikad, nikad bolje, U SVAKOM POGLEDU!' ... ovo je bilo rečeno 'oko-na-oko' ... znači 'prodorno sam je gledao u oči dok sam govorio' (Djela 3:4).

'Ooooo, pa morat ćeš mi dati recept!', ona će,

'Recept je Isus Krist', ja ću odlučno i direktno u glavu gledajući ju i dalje u oči ... sa osmijehom naravno... od uha do uha ☺... dakle SPREMAN na to pitanje!

'Isus Krist?!?!?!?!', ona će začuđeno i sa upitnim pogledom,

'Isus Krist', ja ću mirno ... blago ... i sa nesmanjenim osmijehom...**'recept radi 100% ... putanja je uzlazna non-stop ... u svakom području života!'**

'To sam zapamtila!', ona će na to nešto zamišljeno ... i tu smo se pozdravili. Ovome moram dodati da njezino lice i izraz u očima nisu davali dojam da ona sama poznaje mir i duboku radost!

Druga zgoda:

Jučer dolazim u pekarnu kupiti kruh ... i prodavačica, sa kojom sam inače u jako dobrim tj. srdačnim odnosima ... me ISKRENO pita kako sam, a ja ću još iskrenije:

'Hvala na pitanju, nikad, nikad, nikad bolje u svakom pogledu!' ... ovo sam opet rekao jasno i glasno ... sa osmijehom ali odlučno ... gledajući je direktno u oči!

Ona će na to, **'Pa ja tebe kad god pitam kako si, ti si svaki puta nikad bolje, to nisam nikada doživjela, kako to?!'**

'Isus Krist', ja ću, opet oko na oko ... jasno i glasno: **'Oni koji su Kristovi ... njima se sve stvari okreću u dobro' (Rimljanima 8:28) ... njima je svaki događaj još jedna prilika da se još više s Njime zbliže ... njima je Križ kojeg svaki čovjek dnevno dobija mio i sladak (Matej 11:28-30) ... jer znaju da im ga je poslao Krist... otud je njima ... sve ono što ljudima predstavlja muku, ništa do li čista radost ... i zato sam ja stalno nikad, nikad bolje!'**

Ona me veselo slušala i sama se smijući... no i ostali... da bi se jedna druga prijateljica koja je bila sa strane uključila u razgovor govoreći, **'Eto, to nama treba!'**

Prodavačica je onda rekla, **'ja sam isto uglavnom dobro ... ali TAKO nikad-bolje STALNO, to nisam!'**

*

Nastavak:

Mene su jučer, nakon što sam bio napisao onu propovijed na temu 'spremnosti za Evanđelje Mira, 'salijetale' još neke ideje i misli na tu temu ... pa ćemo to shvatiti kao znak da se ovoj važnoj a meni jako miloj temi još malo posvetimo...

... danas bi pak izvadilo iz Efežana 6:15 te posebno naglasio riječ 'spremnost' ... o kojoj Derek Prince, u svojoj već spomenutoj knjizi 'Duhovno ratovanje', daje jednu krasnu sličicu:

'Tijekom dvije godine za vrijeme II svjetskog rata, služio sam u bolničkoj jedinici sa Britanskom vojskom u pustinjama Sjeverne Afrike. Bilo je vremena kada smo radili sa naoružanom divizijom i kada smo bili jako blizu neprijateljskim linijama, ponekad noću. U pustinji nije lako znati gdje su točno neprijateljske linije budući je cijeli rat vrlo pokretan. U takvim situacijama, naš zapovjednik je uvijek dao naredbu da tijekom noći ne

skidamo naše čizme. Trebali smo spavati sa obuvenim nogama. Naravno, razlog je očigledan. Pri buđenju iz čvrstog sna vi obično niste u vašem najboljem izdanju. Ako nemate vaše čizme na nogama a oko vas je opća zbrka, možete potrošiti nekoliko vrijednih minuta pipkajući u mraku u potrazi za vašim čizmama, onda pokušavajući ih obući i zavezati pertle. Ako, međutim, vi imate čizme na nogama, vi ste smjesta na raspolaganju. Ključ je raspoloživost i dostupnost. Ovo je isto tako istinito za duhovni duplikat naše opreme u svezi kojeg Pavle govori. Cipele, ili sandale, se nazivaju 'spremnosću za Evanđeljem'. Drugim riječima, to znači biti spreman sa nečime.'

E sad, tijekom tih 'navala misli', ova mi je spremnost, tj. to 'nešto', bilo ukazano kroz dvije situacije koje su mi se dogodile prekjučer tijekom popodneva dok sam odlazio na, te bio na, kupanju od kojih se prva odvijala u autu sa prijateljem i njegovom ženom koji su mi stali dok sam stopirao...

Dakle, istog trenutka kad sam ušao u auto ... taj moj prijatelj me počeo napadati ... i vrijeđati (*ponavljam, to mi je prijatelj, i dugo se znamo, jedno smo vrijeme i izlazili zajedno, tj. češće se družili; njegov napad nije bio zlonamjeran, premda, je kao izvor imao zlo, drugim riječima, '... on nije znao što čini'*) ... govoreći mi kako sam 'bez veze' (*koristio je prostu riječ*) jer 'više ne jurim za curama...' dok je on sam sve luđi i seks mu je sve više na pameti (*mene inače ovdje bije glas kako sam imao jako puno cura*)...

.... možda je korisno reći da sam upravo bio izašao iz popodnevne molitve ... znači iz tišine ... i da sam se odjednom našao u galami ... no, ja sam bio SPREMAN ... i, kako kaže Pismo ...

Luka 23

8 A kad Herod ugleda Isusa, veoma se obradova jer Ga je već odavna želio vidjeti zbog onoga što je o Njemu slušao te se nadao od Njega vidjeti koje čudo.

9 **Postavljao Mu je mnoga pitanja, ali mu Isus uopće nije odgovarao.**

10 A stajahu ondje i glavari svećenički i pismoznanci optužujući Ga žestoko.

11 Herod Ga zajedno sa svojom vojskom prezre i ismija: obuče Ga u bijelu haljinu i posla natrag Pilatu.

... nisam odgovarao na te napade. Nakon toga je rekao 'kako je on uvijek bio dobar čovjek ... a da ja nisam i da sam sada to skužio'!

Ja sam mu rekao MIR-no i sa blagim tonom, 'kako ja za sebe mogu sa sigurnošću reći kako jesam bio vrlo loš čovjek... i da mi je baš zbog toga drago što su mi se otvorile oči...', dodajući sljedeću sliku: 'Dok je soba naše duše u mraku ... čovjek ne vidi prašinu zala svuda po njoj ... ali kada otvori prozore uma ... i uđe Svjetlo Istine Isusa

Krista, on ne vidi samo prašinu zala, nego i paučinu sebičnosti i razne bube požude ... a ponekad i miševe podmuklosti!

On je i dalje nastavio prilično uznemireno govoriti kako sam 'bez veze ovakav sada... kako sam onda, kao ženskaroš bio PRAVI' ... njegova je žena, sa kojom sam isto dobar, stala u moju odbranu, da me pusti na miru ... i očekivala je da ću ja nešto reći ... no ja sam, 'ostao miran' ili 'sačuvao svoj MIR' ...

'Odlučio sam: "Čuvat ću put svoj da ne zgriješim jezikom; usta ću svoja zauzdati dokle god preda mnom bude bezbožnik. Zamukoh, zanijemjeh, glasa ne puštah...' Psalam 39:1, 2 (*'zanijemjeh' je krivi prijevod, pravilno je 'očuvao sam svoj MIR'*)

....da bi pri izlasku, kad smo se pozdravljali, ona meni rekla, 'I ništa te ne sekira što te ovako vrijeđa?!', ja sam joj rekao, opet MIR-no i sa blagim osmijehom, 'Da mi je stalo što ljudi misle i govore o meni, onda bi se sekirao, no meni je stalo jedino što Jedan o meni misli!' ... potvrdno se nasmijala.

Ovo je dakle jedan primjer po kojem mislim da se vrlo jasno vidi što znači biti 'nogu obuvenih spremnošću za Evanđelje Mira' ... i mislim da su i jedan i drugi dobili jednu divnu Propovijed! ... Isto tako vjerujem da bi mnoge ova situacija bila dobrano izbacila iz takta.

*

Nekih satak vremena poslije ... dok sam tako na glavnom mostu (*jigi*) čitao i meditirao ... iznad mene, znači na gornjem zidu mosta, pojavi se jedan moj poznanik koji sada živi u Zagrebu ... prije smo bili više dobri dok je živio u Blatu ... a ja bio u ranijoj fazi ... no sada više nismo tako dobri ... iz razloga koji su razumljivi ako se uzme u obzir što slijedi...

... dakle, stoji on tako iznad mene nekih 3-4 metra ... podbočen ... i sav se šepuri ... a uvijek ima onaj arogantan i podrugljiv osmijeh i govor... te se počne izrugivati na temu knjige koju sam čitao (*Derek Prince 'Istjerivat će zloduhe'*) ... pa onda opet u svezi mene samoga (*uvijek se dakle izruguje i podsmjehuje u svezi moje vjere*)... na što sam ja samo šutio ...

Ovdje svima moram skrenuti pažnju na to kako Isus NIKADA u Svetom Pismu nije odgovarao na optužbe, podsmijehe i izrugivanja, isto tako, na fizičke napade ... no uvijek je istupao protiv neistine (*Ivan 18:37*) i također, kada bi netko pitao u svezi Njegove osobe ili misije ... tu nikada nije zanjekao Svoga Oca (*Marko 14:60-62*)!

Dakle, kad je vidio da ne reagiram i da ga samo MIR-no i sa blagim osmijehom gledam ... počeo je govoriti nešto u svezi svojeg života i planova a kad je vidio da ni za to ne pokazujem interesa... onda se vratio na temu i rekao je kako se on zeza u svezi Boga jer ima jedna mudrost koja kaže 'da su to toliko ozbiljne stvari da se o njima ne možeš pričati ozbiljno' ... na što sam mu ja rekao ... 'da to može gledati sa te strane ... ali također i sa one NE UZIMAJ IME BOŽJE UZALUD, i ČOVJEK ĆE MORATI NA SUDNJI DAN ODGOVARATI ZA SVAKU ISPRAZNU RIJEČ' ... on je tu sad rekao kako ja isto uzimam Njegovo ime uzalud ... jer sam tetovirao 'only god can judge me...' (*samo bog mi može suditi*), no nisam htio ulaziti u daljnju raspravu ... kad je vidio da nisam za 'razgovor', rekao je kako onda on sada ide ... i tu smo se pozdravili!

Eto ... mislim da ove dvije situacije krasno ukazuju što znači biti 'obuven' ili 'non-stop' spreman u ovom pokvarenom svijetu ([Djela 2:40](#)) na sve napade od strane Sotone ... koji na sve moguće načine želi isprovocirati čovjeka... ne bi li, jednom kada smo se nasekirali, ili pobjesnili ... mogao 'ubaciti' u naš sistem kojeg zloduha bijesa!

U Ljubavi Isusa Krista ...

... uz molitvu da vam On,

Koji je Gospodar mira...

... podari mir zauvijek

... i na svaki način!

(2 Solunjanima 3:16)

(Blato – 4-5 Kolovoz, 2011)

*U spomen na Sadhu Sundar Singha
jednog od najvećih Apostola Isusa Krista,
koji mi je otvorio oči za veliku Istinu,
naime, da čovjek na ovoj Zemlji doista
može hodati stopama svoga Učitelja...*

www.akademijavjecnogproljeća.org